National Library of Canada
Collection Development Branch.
395 Wellington Street
Ottawa, Ont. K1A 0N4
NEWSPAPER DIVISION
DIVISION DES JOURNAUX

B1031C/23/1

Meie Elu

EESTLASTE AJALEHT PAGULUSES

Second Class Mail Registration No. 1354.

Nr. 30 (1795) 1984 | NELJAPÄEVAL, 26. JUULIL — THURSDAY, JULY 26 | XXXV aastakäik

Ene Runge Maakondade Päeval lugemas Tartumaast tema enda koostatud põimikus „Matk läbi Eestimaa". Taga teiste maakondade esindajad. Foto — S. Preem

2000 Maakondade Päeval

Royal Yorgi hotelli suurim saal, Canadian Room, jäi kitsaks teisipäeval, 10. juulil, kui Maakondade Päev tõi kokku kaasmaalasi igast Eestimaa nurgast. See oli koht, kus sõber kohtas sõpra, naaber naabrit. Rahvast oli koos algul ligi 1300, kuid hiljem tõusis 2000-le.

Kokkutulek algas lõunasöögiga. Lisaks heale toidule mõistliku hinna eest, pakkus Maakondade Päev külastajaile rikkaliku eeskava päevakohasel etnograafilisel taustal.

Teadustaja Anne-Liis Tüll tervitas kõiki maakondlasi, neid üksikult nimetades, ning saarlasi, neid kõige arvukamaid, viimaseks jättes. Juba see lihtne tervitus lõi sooja sõprustunde koosviibijate seas. Ja neid oli seal ohtralt, ligi 1300.

Anne-Liis Tüll tutvustas pealauda: piiskop Karl Raudseppa, Johannes Vihma ja tema abikaasat, aupeakonsul Ilmar Heinsood ja Robert Kreemi. Mitmed pealaua külalised puudusid. Nagu hiljem selgus, ei saanud peakonsul USA-s rahvuskongressilt õigeaegselt lahkuda, sõjavigastatute esindaja ei leidnud õiget kohta üles ja maandus rõdule rahvapilliorkestri hulka, Esto peakomitee esimees lihtsalt ei ilmunud ega ka teatanud oma puudumisest.

Maakondliku Esinduskogu esimees Johannes Vihma tervitas igast ilmakaarest küllatulnuid: „Tere tulemast Maakondade Päevale!" Ka tegi ta teatavaks, et Maakondade Päeva mõte tekkis vajadusest kokku hoida aega ja ruumi, mida muidu vajanuks üksikute maakondade erikokkutulekud.

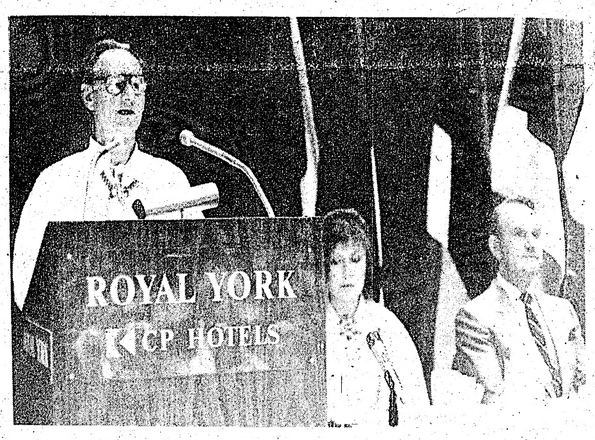

Maakondliku Esinduskogu esimees Johannes Vihma tervitab Maakondade Päeval. Foto — S. Preem

KOHTUMISPÄEV

„Maakondade Päeval tahame rõhutada oma kodukohtade rahvuskultuuri ja tavade säilitamist, kuna eesti etnograafilised rikkused ja rahvakombed tulevad esile just eri maakondade kaupa. Aga see päev on ka kohtumispäevaks kaugelt tulnud sõpradega, keda pole enam kaua kohatud. Et üheskpos vestelda ja vanu aegu meenutada, uuesti üle elada kunagisi mälestusi kodukohast, lapsepõlvest, kooliajast või põgenemisteekonnast.

Üle 40 aasta on möödunud sellest, kui tuli lahkuda oma kodumaalt, kuid mälestused ja kombed sealt seisavad unustamatult meie meeles. Meie õige kodutunne jäi kodutallu või linnakorteri, aga siiski on siin me koosviibimisel kodukoha hõng ja soe tunne.

Meie kokkutulek on nagu hääl esivanemate eluvõitluste radadelt, meie koduäärsest tänavast. Ja sellele noorusmaale saadame oma parimad tervitused ja soovid. Andku see kokkutulek meile uut vaimu ja lootust, aga veel rohkem usku kannatava kodumaa rahvale vastupidamiseks, kuni me 100-aastane sini-must-valge jälle seal lehvida võib."

E.V. aupeakonsul Ilmar Heinsoo alustas oma tervituse laulusõnuga: „Mu meelen kuldne kodukotus, ma sageli näe und veel sest, kus armsa esä kallis katus mind varjas väikest latsekest." „Meid on täna siia kokku toonud mälestused meie kodupaikadest. Mu meeles on täna meie kodud, viljapõllud, nõlvakud, metsad, Põhjamaa päikese kullas sädelev meri, mille laine paitas meie pikka rannajoont oma valgete liivadega."

MAAKONDLIK LIIKUMINE

Ilmar Heinsoo tervitas kõiki kohalolijaid, eriti aga neid, kes olid kokku tulnud kaugelt ookeanide tagant.

Erilise hoo sai maakondade kokkutulekute ja pidustuste korraldamine aastail 1970, mil kogu maailm hakkas otsima oma pärivuslikku tagapõhja — oma juuri. Just siis sai ka meie maakondlik liikumine uue hoo ja uue elu sisse. Sellest ajast peale on maakondlikud kokkutulekud ja pidustused kujunenud üheks oluliseks osaks vabade eestlaste rahvuskultuurilise tegevuse kogupildis.

„Kui eestluse säilitamine, eestluse viljelemine, on üheks meie primaarseks eesmärgiks siin paguluses vabade eestlaste peres, siis pean mina meie maakondlikel aluseil toimuvat rahvuskultuuri viljelemist ja tegevust oluliseks osaks selle eestluse säilitamise kaugemas perspektiivis."

Kui selgus, et Maakondade Päeva pääsmed olid läbi müüdud kohe peale nende müügiletulekut, oli selge, et see kodupaikade vastu armastust sisaldav organisatsioon on väga populaarne.

„Soovin teile kõigile head Estot, head Maakondlikku Päeva ja maakondlikke kokkutulekuid, kus sõber raputab sõbra kätt ja sõbranna kohtub sõbrannaga. Ma avaldan tänu selle kokkutuleku korraldajaile, eriti Johannes Vihmale, kelle õlul on lasunud suur töö selle päeva ettevalmistamisel: töö on tehtud hästi!"

Anne-Liis Tüll deklameeris Hannes Oja Maakondade Päevaks pühendatud luuletuse „Tervitus kodumaale", mille järel Elna Libe ja Olev Härm laulsid E. Tani akordionisaatel „Mu meelen kuldne kodukotus".

ESIVANEMATE JÄLGEDES

Söögipalve pidas piiskop Karl Raudsepp, märkides, et meie armsa kodumaa maakondades räägiti murdeid, kuid me saime üksteisest aru. Meil oli sidemed, mis sajandite kannatusis kasvanud. Eestlane pole kunagi rasketele aegadele alla vandunud. Kui katk mõllas kodumaal, kui nälg valitses, kui inimene ei leidnud teist ja inimjälge leides teeäärses poris andis ta sellele suud, siis seoti me armastus ja me sidemed, mis kestavad meienigi.

„Meie põli pole olnud kerge, kuid me inimesed on sageli olnud tugevad kõigis aegus. Oleme uhked, et me pole varisenud hädades. Mina usun, et oleme seda suutnud seepärast, et me esivanemad on osanud Issanda Jumala ette kummardada ja et neile on rääkinud see, kes taevast ja maad juhib: ära karda, sest Mina olen sinuga. Jumala juuresolek ei tähenda seda, et sul oleks hea põli, vaid see tähendab seda, et sa alati võitjaks jääd.

Seepärast ma soovin sulle, kust maakonnast sa ka oled, et sa oma esivanemate jälgedes käiksid. Eestlane, ükskõik mis kuube sa kannad; eestlane, ükskõik mis keelt sa räägid — jää eestlaseks! Ja Issand tõotab sulle: Mina jään su juurde."

Karl Raudsepp lõpetas oma sõnavõtu palvega Eesti maa ja rahva eest.

Lõunasöögi ajal Eesti Rahvapilliorkester Oskar Haameri juhatusel mängis rahvalikke viise.

Eine järele jätkus eeskava Ene Runge koostatud sõnalis-muusikalise põimikuga „Matk läbi Eestimaa", kus maakondadekohase kandlemuusika taustal rahvaroivais neiud lugesid põimikuid oma maakondade kohta.

Lugejaina esinesid Juta Kübarsepp — Harjumaa, Elna Libe — Virumaa, Helmi Ründva, — Järvamaa, Ene Runge — Tartumaa, Helju Salumets — Viljandimaa, Salme Vesi — Võrumaa, Evi Jaaguste — Valgamaa, Helgi Rosen, — Petserimaa, Anette Koppel — Pärnumaa, Leida Marley — Läänemaa ja Leida Helde — Saaremaa.

Maakondade põimikule järgnes rahvusornamentlik moenäitus, kus esitati kleite, kostüüme ja särke rahvarõivasliku tikandi või pilutusega — kokku 42 mannekeeni 62 esemega.

Vaevalt keegi oskaks kokku arvata neid tuhandeid tunde, mis tikkimiseks kulusid, kus mitmed rõivad nõudsid üle 500 töötunni. Seda rahvuskultuuri säilitamiseks kulutatud aega, raha ja vaeva kviteeris publik sooja ning kestva aplausiga.

Moenäituse korraldajaks oli Ene Runge, selle teadustajaks ja läbiviijaks Ellen Peterson.

Päeva lõppsõna lausus Ervin Aleve, tänades kõiki selle 18 kuud planeeritud ürituse korraldajaid, eesotsas Maakondliku Esinduskogu esimehe, Johannes Vihmaga. Ervin Aleve teatas, et lõunasöögi lõppedes on kõigil võimalus külastada maakondi nende tubades, kus „omanurga" inimesed kokku saavad.

Lõunasöök lõppes ühislauluga „Eesti lipp".

Maakondade ruume külastasid sel pealelõunal umbes 2000 kaasmaalast. 3-dollarlised pääsmed, mis olid mõeldud ruumide külastamiseks, lõppesid ammu enne külastajate saba, nii et seekord „näkkas" nendel, kes hiljaks jäid.

Laulu ja pillimängu kõlas kõige valjemalt Virumaalt ja Võrumaalt.

Maakondade Päev demonstreeris esmaklassilist ettevalmistust ning korraldust ja soliidselt eeskujulikku läbiviimist.

-m

Lalonde astub tagasi

Arvatav ankrumees peaminister Turneri valitsuses on teatanud, et ta ei kavatse kandideerida järgmistel Kanada üldvalimistel 4. septembril ja loobub poliitilisest elust. Tema on üheksas minister Turneri valitsuses, kes on deklareerinud, et tema ei kandideeri järgmistel valimistel ja tõmbub tagasi. Eelmised, kes sellest teatasid, olid Allan MacEachen, Yvan Pinard, John Munro, Mark MacGuigan, Romen LeBlanc, Eugene Whelan, Monique Begin ja Jean-Luc Pepin.

Ajakirjandus on eriti üllatatud sellest, et nii palju endisi ministreid Trudeau valitsusest ei taha enam töötada koos uue peaministriga ja soovivad tõmmata tagasi isegi poliitilisest tegevusest.

Sadamatööliste streik lõppes Inglismaal

40 päeva kestnud sadamatööliste streik Inglismaal lõppes kokkuleppe saavutamisega valitsuse esindajatega. Olukord oli kujunenud kriitiliseks linnade varustamisel toitainetega. Sadamad saartel olid ülekuhjatud aedviljakastidega, mis ähvardasid roiskuda ja turistid ei pääsenud Inglismaalt mandrile ega mandrilt Inglismaale. Neist olid suhjunud täis hotellid kahel pool kanalit. Kokkuleppe tingimused pole teada, kuid neid loetakse vastuvõetavaks nii valitsuse kui ametiühingu poolel.

Osa sadamatöölisi, kes nägid katastroofilist olukorda, millesse maa oli langemas streigi tagajärjel, murdsid streigi ja läksid tööle enne kokkuleppe saavutamist valitsusega. Nendega ühinesid kohe 34,400 sadamatöölist ja streiki võis lugeda lõpetatuks sadamatööliste algatusel.

Jüri Juhan Kimsto Esto Vabadusrongkäigu lõpetamisel Toronto raekoja juures.

USA kavatseb ajakohastada raadiosaateid raudrimba taha

President Reagan kirjutas alla Ikestatud Rahvaste Nädala proklamatsioonile

NEW YORK (M.E.) — Kommunismi ohvriks langenud rahvaste esindajate juuresolekul kirjutas president Reagan 16. juulil Valges Majas alla Ikestatud Rahvaste Nädala sellele aasta proklamatsioonile.

Selles on üteldud kokkuvõttes, et USA oma vabaduse, õiguste ja demokraatlike põhimõtete kaitsmisega on lootuste ja inspiratsiooni sümbol ikestatud rahvastele. Juba 25 aastat oleme märkinud IR Nädalat, ent see probleem pole mitte vähenenud, vastupidi — uusi rahvaid on vahepeal langenud kommunistide domineerimise alla, tuues arvutu hulga ohvreid ja ebaõiglaselt vangistatuid. Me meenutame neid ja austame sangarlikke vabadusvõitlejaid.

President kõneles sel puhul reljeefsete näidetega — afgaanide mõrvamisi massiliste pommitamiste läbi, ukraina jt. patriootide vangistamisi, usulist tagakiusamist okupeeritud Leedus, Poola tööliste kangelaslikkust jne. USA nõuab, et ÜRO põhikirjale ja Helsingi leppele allakirjutanud riigid respekteeriks omi lepinguid ja rahvusvahelisi põhimõtteid. USA uuendab täna oma julgustust rahvastele, kes võitlevad vabaduse, õiguse, iseseisvuse eest ja enese vabastamiseks kommunistlikust ideoloogiast ja selle totalitaarsest survest. Samuti toetame neid maid, mis seisavad uutena vastastikku N. Liidu okupatsiooni ähvardustega. Selles kõiges ei tee meie vahet Aasia, Ida-Euroopa ega Ladina-Ameerika maade vahel. Kõik inimesed on ühe-õigusliku.

Proklamatsiooni eel president oma tervituses kohalekutsutuile, kellede hulgas olid ka Balti rahvaste kesk-organisatsioonide esindajad, andis tunnustuse neile tegevuse eest rahvaste vabadusvõitluse alal. President tegi kritiseeriva võrdluse kommunistliku diktatuuri ja demokraatia vabaduste vahel. Ta märkis, et USA valitsusel on kavas tõe paremaks levitamiseks 6-aastane hiigelprogramm Vabaduse Raadio saadete moderniseerimiseks (üle 1000 miljoni dollari).

Samal päeval toimus üle USA arvukaid Ikestatud Rahvaste demonstratsioone ja paraade. New Yorgis kestsid need nädalpäevad. Vaatamata Esto pidustustele, oli Eestile vabadust nõudjate grupp arvukas ja see kajastus ka massmeedias.

Loodi Ülemaailmne Eesti Ajakirjanike Koondis

Esto '84 ajal toimus Kanada eesti ajakirjanike kokkukutsel Torontos, Eesti Majas, ülemaailmne vabade eesti ajalehtede toimetajate ja Eestis töötanud ajakirjanike kokkutulek, kus pandi alus ajakirjanike organisatsioonina Ülemaailmse Eesti Ajakirjanike Koondise loomisele ja võeti põhimõtteliselt vastu vaba eestlaskonnale avaldatav üleskutse vaba eesti ajakirjanduse ilmumise kindlustamisele suurema tähelepanu pööramiseks.

Vabade eesti ajakirjanike kokkutulekust võtsid osa eesti ajalehtede toimetajad Kanadast („Meie Elu", „Vaba Eestlane" ja „Võitleja"), Ühendriikidest („Vaba Eesti Sõna"), Rootsist („Eesti Päevaleht" ja „Teataja"), Saksamaalt („Eesti Rada"), Inglismaalt („Eesti Hääl") ja Austraaliast („Meie Kodu"), kokku 20 ajakirjanikku. Kokkutuleku läbiräägimiste ja otsuste osa juhatas S. Veidenbaum Torontost ja protokollis E. Salurand Torontost.

„Meie Elu" toimetaja S. Veidenbaum tervitas Toronto eesti ajakirjanike poolt ülemaailmselt kokkutulekule kogunenuid eesti ajakirjanduse alal töötavaid kolleege ja võttis ülesse eesti ajakirjanike koondamise ülemaailmse organisatsioonina, et astuda ühiselt välja vaba eesti ajakirjanduse huvide eest ja ühendatud jõuna täita vaba eesti ajakirjandusel lasuvaid ülesandeid. Vastava otsuse ettepaneku esitas E. Salurand.

Eesti ajakirjanike ülemaailmse organiseerimise mõte leidis üldist pooldamist ja märgiti, et see oleks pidanud toimuma juba ammu. Sõnavõttudes tõid mitmed ajakirjanikud esile, et ka meie oma organisatsioonide ei peeta nii vahestki ajakirjanduse tähtsust meie ürituste läbiviimisel küllaldaselt silmas, ega võimaldata ürituste jälgimist, kuigi ajakirjanduse abi alati soovitakse. Nii oli eesti ajakirjandusel isegi raskusi ESTO '84 ürituste jälgimiseks vajalikul määral pääsmete saamisel ja selle eest tuli võidelda.

H. Raudsepp („Vaba Eesti Sõna") New Yorgist rõhutas, et peame eestikeelse ajakirjanduse rahvuslikku tähtsust resoluutsemalt rõhutama ja eesti ajakirjanduse huvide eest seisma. Sama rõhutas A. Horm („Teataja" Rootsist).

H. Jõe „Vaba Eestlane" ettepanekul võeti ühel häälel vastu otsus Ülemaailmse Eesti Ajakirjanike Koondise loomiseks moodustada 4-liikmeline organiseeriv toimkond Torontos, kes töötab välja Koondise tegevuse põhimõtted ja asjaajamise korra. Organiseerivasse toimkonda valiti S. Veidenbaum, E. Salurand, K. Arro ja H. Jõe.

Ajakirjanike kokkutulekul võeti veel põhimõtteliselt vastu vabale eestlaskonnale avaldatava üleskutse kavand vaba eesti ajakirjanduse tähtsuse ja vajaduse meenutamiseks ning eesti ajakirjanduse levitamise soodustamiseks. Üleskutse teksti viimistlemine jäeti asutatud Koondise organiseeriva toimkonna ülesandeks.

„MEIE ELU" — „OUR LIFE" — Estonian Weekly
Published by Estonian Publishing Co. Toronto Ltd., Estonian House,958 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada, M4K 2R6
Tel. 466-0951

Toimetajad: H. Rebane ja S. Veidenbaum. Toimetaja New Yorgis B. Parming, 473 Luhmann Dr., New Milford, N.J.,USA. Tel. (201) 262-0773.

„Meie Elu" väljaandjaks on Eesti Kirjastus Kanadas. Asut. A. Weileri algatusel 1950.

„Meie Elu" toimetus ja talitus Eesti Majas, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6 Canada — Tel. 466-0951

Tellimiste ja kuulutuste vastuvõtmine igal tööp. kl. 9 hm.—5 p.l., esmasp. ja neljap. kl. 9 hm.—6 õ.

„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $40.00, 6 k. $22.00, 3 k. $15.50. USA-sse — 1 a. $44.00, 6 k. $25.00, 3 k. $17.00. Ülemeremaadesse — 1 a. $48.00, 6 k. $26.00, 3 k. $19.00. Kiripostilisa Kanadas: 1 a. $28.50, 6 k. $14.25. Kiri- ja õhupostilisa USA-sse: 1 a. $30.80, 6 k. $15.40. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $58.00, 6 k. $29.00.

Üksiknumber — 75¢

Kuulutushinnad: 1 toll ühel veerul — esiküljel $5.50, tekstis $5.00, kuulutuste küljel $4.75.

Hiljuti avatud EESTI LILLEÄRI
AARDVARK
1065 STEELES AVE W
NORTH YORK ONT
M2R 2S9
Omanik LINDA SEPP
736-1170
Kodus 223-0201
AARDVARK FLORIST LTD
Avatud 7 päeva nädalas ◍ Ülelinna kohaleviimine

Rahvuskongress seadis vabadusvõitluslikke tähiseid

Esto '84 raames 10. ja 11. juulil peetud IV Ülemaailmne Eesti Rahvuskongress, mille avamisest tõime kirjelduse eelmises lehes, jätkus tervitussõnavõttudega.

Sõnavõttude rea avas Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu esimees L. Savi. Ta ütles, et kui 1917 eesti sõjamehed pidasid oma esimest kongressi, siis ütlesid nad, et nüüd oleme nagu omal maal. Nüüd oleme siin vabaduses omal maal. Meile vaatavad vaimus meie muistsed kangelased ja ajaloolised vabadusvõitlejad. Aga meid jälgib ka meie vastase, Moskva silm. Meil tuleb täita oma kohust, et taas saavutada vabadust.

Ühendriikide Eesti Rahvuskomitee ja USA eestlaskonna poolt tervitas Rahvuskomitee esimees J. Simonson. Eestlased USA-s elavad maailma võimsamas riigis ja sealne administratsioon tunneb meie olukorda. USA valitsuse kindlad seisukohad on raadio teel edasi antud ka kodumaale. Rahvuskomiteel on praegu kaks lähemat eesmärki: 1) tõmmata noori rohkem kaasa meie rahvuslikule tööle. Selles suunas on Rahvuskomitee Esinduskogu koosseisus juba arvukalt nooremaid jõude. 2) Oleme süvendamas Balti rahvaste koostööd. Esmaspäeval on Valgesse Majja kutsutud kõigi ikestatiud rahvaste esindajad ja siis kuulutab president välja Ikestatud Rahvaste Nädala.

Edasi tervitas Austraalia Eesti Seltside Liidu sekretär Evald Mõisa. Ta ütles, et kuigi elame kaugel, jälgime huviga teie tegevust siinsetes asukohamaades. Kaugused meid ei lahuta, kuulume eestlastena kokku.

Inglismaal on eestlased küll väike rahvusgrupp, kuid siiski küllalt aktiivsed, ütles Inglismaa Eestlaste Ühingu esimees H. Heinastu omatervituses. Tuues teile tervitusi Inglismaalt, kinnitame teile, et oleme eestlased ja jääme eestlasteks.

Kanada eestlaste poolt ütles pikema tervituse EKN esimees L. Leivat. Ta ütles teretulemast kõigile Esto '84-le kogunenuile ja märkis, et poliitiliselt on Kanadas olnud 16 aastat ühe erakonna valitsus ja meie vabadusvõitluslik töö siin ei ole just kerge. Nüüd on loota, et ükskõik missugune partei kahest võimule tuleb, siis suhtumine meie probleemidesse ehk muutub. Kanada poliitikud ei taha tegeleda välisküsimustega. Balti Õhtute kaudu Ottawas oleme saanud neis Eesti ja teiste balti riikide vastu huvi äratada ja on tekkinud võrdlemisi suur grupp parlamendiliikmeid, kes meie küsimustest aru saavad ja vahest ka mõningat kaasabi annavad. Rahvusgrupis endas on EKN noortekomisjon korraldanud noorte kokkutulekuid juhtmõttel „Nyet, nyet, Soviet" ja on aktiviseerinud grupi noori.

Prantsusmaa eestlaste poolt tervitas sealse Eesti Abistamiskomitee esimees A. Siion.

Rootsi Eestlaste Esinduse (REE) esimees Juhan Haabma oma tervituses märkis, et eelmine Esto ja seal peetud Rahvuskongress on jätnud suuri jälgi Rootsis. Viimase nelja aasta jooksul on Rootsis rohkem kirjutatud eestlastest, kui kunagi varem. Okupeeritud kodumaa suhtes oleme rohkem frondiolukorras ja see määrab ka sealsed võitlusmeetodid. Rootsis on eriti aktiivselt tegutsenud Eestis Vangistatud Vabadusvõitlejate Abistamiskeskus Ants Kippari juhatusel.

Eestlaste Keskkomitee Saksa Liiduvabariigis poolt tervitas abiesimees Edgar Bergmann. Ta mainis, et endisest suurearvulisest pagulaskonnast on nüüd Saksamaale järele jäänud 3500 inimest, peamiselt vanad, haiged ja invaliidid. Põgenikel Saksamaal ei ole lubatud poliitiline tegevus ja seepärast on nende keskkomitee registreeritud heategeva organisatsioonina. Keskkomitee majanduslik kandejõud on nõrk. Saksamaale on tegutsema jäänud veel üks täienduskool, gaidide ja skautide organisatsioon, 3 rahvatantsurühma, 2 koori ja ajaleht „Eesti Rada".

Kodumaal tegutsevate vabadusvõitlejate ja vastupanugruppide tervituse andis edasi Abistamiskeskuse juhataja A. Kipper. Sealsed vabadusvõitlejad ja vastupanuliikumiste juhid ei või ennast avalikult väljendada. Nende tagaotsimine käib viimasel ajal intensiivselt. Kuid siiski ei ole KGB kätte saanud vastupanugruppide „Veljesto" ja Eesti Vabastamise Organisatsiooni aktiviste. Mart Niklus kannatab vanglas rasket. Ema ei tunnud külastamisel teda peaaegu ära.

Tervituste rea lõppedes tehti üldkoosolekule väike vaheaeg, millele järgnesid töökoosolekud.

Töökoosolekud toimusid neljas grupis: 1) Eestluse viljelemine, referendid Malle Puhm ja Stella Kerson, 2) Rahvuspoliitiline koostöö, referent Tiiu Kroll Simmul (Austraalia), 3) Vabadusvõitlus, referent Mäido Kari (USA), 4) Kodumaa ja meie, referent Ants Kippar.

KODUMAA JA MEIE

Suuremaks töökomisjoni koosolekuks kujunes teema „Kodumaa ja meie" komisjoni koosolek, millest võttis osa üle poole kongressi koosseisust. A. Kippar pidas seal pikema ettekande vabadusvõitluslikest ülesandeist vastupanuliikumise toetamiseks. Oma ettekandes ütles A. Kippar:

„Eesti vastupanuliikumine on N. Liidu okupatsiooni vastu võitlemisel eriperioodidel kasutanud erivahendeid. N. Liidu teise okupatsiooni alguses kestis relvastatud vastupanu kuni 1950-ndate aastate keskpaigani. Järgmised kümne aastat moodustavad passiivse vastupanu perioodi. peamiselt individuaalsete aktsioonidega. 1960-ndate aastate keskpaigast peale kannavad kümne aasta jooksul vastupanuliikumist põrandaalused organisatsioonid, eesotsas Eesti Demokraatliku Liikumisega. Viimast aastakümmet iseloomustab üheltpoolt Helsingi lõppakti vaimus avalikult tegutsev Eesti osas Helsingi kokkulepete täitmist jälgiv mitteametlik rühmitus, teisalt rida põranda all tegutsevaid vastupanugruppe.

Eesti vastupanuliikumine on kannud raskeid kaotusi. Viimasel neljal aastal on KGB terrori tõttu eriti kannatanud Helsingi kokkulepete täitmist jälgiv rühmitus, mille teadaolevast koosseisust, nimelt inimõiguste rikkumisi käsitlevaile protestikirjadele allakirjutajaist, on peaaegu pooled okupatsioonivõimu poolt mõistetud pikaks ajaks sunnitööle ja sundasumisele.

Eesti vastupanuliikumist ei ole okupatsioonivõimu repressioonid suutnud murda. Samal ajal, kui ajutiselt on peatatud Helsingi rühmituse aktiivsus, jätkavad intensiivselt tegevust vastupanuliikumise põrandaalused grupid.

Eesti vastupanuliikumise ülesandeks on okupeeritud kodumaal asuva eestlaskonna, eeskätt noorema põlvkonna rahvuslikus ja iseseisvuse taastamise vaimus kasvatamine ning okupatsioonivõimu poolt teostatavaist inimõiguste rikkumistest avalikkuse informeerimine.

Eesti vastupanuliikumine vajab eriti noorema põlvkonna informeerimiseks Eesti iseseisvuse sündi, vabadussõda ja vabadussõjakangelasi, iseseisvuse taastamine vaimus kasvatamine ning okupatsioonivõimu poolt teostatavaist inimõiguste rikkumistest avalikkuse informeerimine.

Eesti vastupanuliikumine vajab eriti noorema põlvkonna informeerimiseks Eesti iseseisvuse sündi, vabadussõda ja vabadussõjakangelasi, iseseisvusaega ja iseseisvusaegseid suurkujusid jne. kirjeldavaid teoseid ning käsitlevat materjali.

Eesti vastupanuliikumine vajab okupeeritud kodumaal asuva eestlaskonna, eeskätt aga noorema põlvkonna informeerimiseks dokumentatsiooni Eesti Vabariigi edasise tunnustamise, Läänes peetava antikommunistliku võitluse, vabas maailmas tegutsevate eesti organisatsioonide vabadusvõitlusliku tegevuse jne kohta.

Eesti vastupanuliikumine vajab ülemaailmseks informatsiooni levitamiseks vastavaid tehnilisi vahendeid.

Eesti vastupanuliikumise toetamine ning vajaliku informatsioonimaterjaliga ja -vahenditega varustamine on vabaduses asuva eestlaskonna, eeskätt aga Ülemaailmse Eesti Kesknõukogu ja viimase liikmesorganisatsioonide ülesanne.

Eesti vastupanuliikumise toetamise ja varustamise tegelikuks teostamiseks esitatakse töökooseolekul eriresolutsioon.

Rahvuskongressi teisest osast järgmises lehes.

Kuuenda Eesti Sõjameeste Kongressi resolutsioonid

1. Eesti vabadusvõitlejate-sõjaveteranide peamiseks eesmärgiks on Eesti territooriumi vabastamine Nõukogude Liidu okupatsioonist ja selle sõjaväest ning Eesti Vabariigi taastamine, tuginedes rahvaste enesemääramise õigusele.

2. Eesti vabadusvõitlejate-sõjaveteranide omavahelist ühtekuuluvust väljendab organisatoorsel alusel globaalselt süvenev koostöö. Samuti teenib meie eesmärke sõprussidemete süvendamine asukohamaade kui ka teiste maade sõjameestega ja nende organisatsioonidega, aga ka kõigi antikommunistlike organisatsioonide toetamine, kelle püüdlusteks on rahvaste vabastamine kommunistlikust diktatuurist.

3 Eesti vabadusvõitlejate-sõjaveteranide ülesandeks on toetada igati Eesti keele ja kultuuri säilitamist ja arendamist, eriti meie noorsoo rahvuslikul kasvatamisel, selgitades neile ka vajadust kõrgema sõjaväelise hariduse taotlemiseks.

4. Eesti vabadusvõitlejate-sõjaveteranide kohuseks on aktiivne osavõtt demokraatlikul alusel organiseeritud rahvuslikust elust ja tegevusest, toetades seejuures E.V. seaduslikke esindajaid või eestlaskonna esindajaid asukohamaades ja rahva poolt valitud Eesti keskorganisatsioone nende tegevuses.

5. Eesti vabadusvõitlejate-sõjaveteranide ülesandeks on informeerida maailma avalikkust meie kodumaal okupatsioonivõimude poolt teostavast venestamisest, eesti rahva füüsilisest hävitamisest ja inimõiguste rikkumisest; võidelda kommunistliku võimuga suhtlemise vastu, samuti paljastada kommunistliku infiltratsiooni olemust ja hädaohtu ning kaudset õõnestustööd ja propagandat.

NÄDALAKROONIKA

OTTAWA — Kanada dollar näitas vähest tõusu, kuid pessimistid arvavad, et Kanada dollari tõeline väärtus on 65 USA cendi lähedal. Praegune peaminister John Turner rahaministrina Trudeau valitsuses laskis Kanada dollari vabaks rahaturul. Ta ei suutnud dollarit pidada kindla kursi juures. Dollar hakkas langema ja jõudis väga lähedale 75-le cendile. Viimane tõus oli tingitud sellest, et Kahada pank tuli dollarile appi ja püüab teda hoida kunstlikult kõrgemal tõelisest väärtusest.

MOSKVA — N. Liidu valitsus on nõus läbirääkimiste alustamiseks USA valitsuse esindajatega Viinis, kui nendel läbirääkimistel ei puudutata teisi küsimusi peale sateliitide-vastaste rakettide arendamise keelustamise küsimuse. President Reagan nõustus sellega, et venelasi läbirääkimistele välja tuua. Maailmaruumi sateliitide-vastaste rakettide arendamisel on N. Liit USA-ast kaugelt ees. Seal katsetati esimest korda sateliitide vastast raketti juba 1967.a.

OTTAWA — Kanada ja USA välisministrid pidasid nõu majanduslike probleemide üle. Kanada välisminister Chretien oli häiritud sellest, et USA terasetööstus ostab „kolmandast maailmast" odavat terast ja vähendab oste Kanadast. Küsimus tuleb lähemale selgitamisele lähemal ajal Jakartas, kus kohtuvad USA, Jaapani, Kanada, Austraalia ja Uus-Meremaa välisministrid.

VARSSAV — Poola valitsuse otsusel ei lubata Lech Walesal kuulata pealt kohtuprotsessi „Solidaarsuse" juhtide üle, milles neid süüdistatakse kommunistliku korra kukutamise katses.

Kui Lech Walesa tahtis siseneda kohtuhoonesse, astus temale vastu politseinik ja palus teda lahkuda.

WASHINGTON — Argentiinast saadud andmetel on seal valmistamisel kaugrakett, millega on võimalik Argentiina territooriumilt hävitada sõjalisi märke Falklandi saartel. Nende rakettide valmimisel loodab Argentiina valitsus avaldada survet, et Inglismaa alustaks läbirääkimisi Falklandi saarte üleandmiseks Argentiinale.

MOSKVA — N. Liidu valitsus protesteeris teraval kujul Läänе-Saksamaale antud loa vastu, hakata valmistama kaugrakette ja suure tegevusraadiusega pommituslennukeid. Protestis hoiatati L.Saksamaa valitsust, et L.Saksamaa asetab end väga ohtlikku olukorda, kui hakkab valmistama strateegilisi relvi. N. Liit kardab, et koos saksa sõjatööstuse laiendamisega levib seal revanshi tahe, et tagasi vallutada II maailmasõja tagajärjel kaotatud maid. Moskva poolt esitatud protest lükati tagasi L.Saksamaa valitsuse poolt, kui põhjendamatu kartus.

Strateegiliste relvade valmistamise keeld Saksamaal kehtis 1954. aastast alates. Selle keelu lõpetas käesoleval aastal Euroopa riikide Uniooni nõukogu. Sellega sai Saksamaa loa oma sõjatööstuse laiendamiseks.

Kõikideks kindlustusteks
H. LATER & CO. LTD
„Insurance"
1482 Bathurst St.,
Toronto M5P 3H1
Tel.: 653-7815 ja 653-7816

Eesti arst valvekorras
28. ja 29. juulil
dr. R. Pahapill 921-7777

Iga uus „MEIE ELU" tellija aitab kaasa sisukamale ajalehele.

Heating, air conditioning and heat pump
◍ Uued ja parandamine ◍ ÕLI- ja GAASIAHJUDE vahetamine.
◍ Korstnavoodrid (chimney linings) ◍ Veetorude parandamine.
◍ Ahjude puhastamine
ROLAND KULLIK – Tel. (416) 275-1280

JOHN E. SOOSAR, C.A.
Chartered Accountant
Suite 1802, 181 University Ave., Toronto, Ontario, M5H 3M7
Tel. 864-0099

TORONTO EESTI ÜHISPANK
958 Broadview Ave., Toronto,
Ontario M4K 2R6
Ühenduses on jõud
SOODSAD LAENUD KAASMAALASTELE
Informatsiooniks helistage
465-4659

Eriline julgus maksumaksja raha raisata

Kanada pole jõudnud välja majanduslikust kriisist. Vaevalt märgatava kosumise järele paistab, et asi hakkab uuesti allamäge minema. Tööpuudus on samas kus ta oli. Intressimäärad näitavad tugevat tõusutendentsi. Paratamatuks tulemuseks on, et ehitustegevus peab jälle peatuma, sest kinnisvarade müük on peatunud. Olukord on teinud ostja ettevaatlikuks, sest kellel on tahtmist maksta kõrget intressi oma elu suurema laenu pealt.

Kurvem kõigest on Kanada dollari allakäik, juba alla 75 cendi USA dollari suhtes. Kuigi üks kriisitsükkel tehti läbi, valitsusel ikka veel puuduvad kogemused selle kohta, kuidas kriisist eemal hoida. Või on kogemused paratamatult sellised, et puuduvad võimalused kriisi kiireks peatamiseks.

Tsiteerime parlamendiliikme John Bosley (konservatiiv) viimast bülletääni „Parlamendi raaport".

„Valitsuse kulutused viimase 15-me aasta jooksul on suurenenud 700 protsenti. Kuigi valitsuse kulutused ei ole ainult raiskamine, siis ometi pole võimata leida tähelepandavaid kokkuhoiu võimalusi. On näiteks kasutatud miljardeid dollareid selleks, et välia lunastada defitsiivselt töötavaid kompaniisid, J. Bosley loetleb sellistest mõningaid.

Consolidated Computer: 1970. aastal liberaalide valitsus laiendas 125 miljonit dollarit laenugarantiides ja teistes toetustes sellele ettevõttele. 1981. aastal müüdi selle kompanii aktivad 100.000 dollari eest.

Massey-Ferguson: 1981. aastal valitsus garanteeris sellele haigele kompaniile 125 miljoni suuruse aktsiaväljaande. Aasta hiljem oli tulemuseks, et valitsuse omandusse langes 62% selle haige firma aktsiad.

White Farm Equipment: valitsus püüdis päästa seda kompaniid, mis oli aasta varem sattunud hoolduse alla. 1983. aastal firma sattus uuesti hoolduse alla. Valitsuse kaotus selle garantii läbi oli 13 miljonit dollarit.

C.C.M.: 1970. a. valitsus laenas ja garanteeris sellele kompaniile, mille tulemusena valitsus kaotas 1982. a. 15,5 miljonit dollarit.

Maislin Industries: 1982. a. valitsus andis 34 miljonit dollarit laenugarantiisid. Aasta hiljem see firma kuulutas end pankrotis olevaks.

Coalgate: valitsus kulutas 1 miljon dollarit, et uurida selle kompanii olukorda. Uurimus andis negatiivse tulemuse. Sellele vaatamata valitsus nõustus kompanii projektiga.

Kaks riigi poolt kontrollitud ettevõtet kujunesid eriti koormavaks valitsusele.

Canadair: valitsus ostis selle kompanii 1976. a. 1983. a. kompanii teatas oma kahjudest $1.4 miljardit dollarit. Vastava parlamendi komisjon avaldas tõsist muret selle kompanii majapidamise ja administratsiooni kohta.

De Havilland: 1982. a. viimase seitsme kuu jooksul olid selle lennukitoostuse kahjud 365 miljonit dollarit. Pärast 1982. a. on valitsus veelgi garanteerinud sellele kompaniile 950 miljonit dollarit. Valitsuse asjamehed on teatanud, et kompanii oma elushoidmiseks vajab järgmise 5 a. jooksul veel üks miljard dollarit.

Centennial Towers: avalike tööde ministeerium sõlmis lepingu selle hoone üürimiseks kavandatud julgeolekuasutusele. Selleks kulub maksumaksja raha 1 miljon dollarit kuus. Hoone on ikka veel peamiselt tühi, kuna julgeoleku agentuur pole veel saavutanud vajalikku aktsepti. Kulud selle hoonega tõusevad pidevalt.

New Brunswick Hotel: hotell oli hinnatud pool miljon dollarit ja valitsus oli selle ehitamiseks garanteerinud laenu 315.000 dollarit. Hotell müüdi avalikul oksjonil $200 eest. Juba järgmisel päeval müüdi see hotel $72.000 eest. Kuu aega hiljem tehti hoone peale obligatsioonilaen $285.000 suuruses.

Need näited iseloomustavad, milliselt on keskvalitsus majandanud oma kulusid, kuid teisi selliseid võib olla veel rohkesti.

V.

Kas võiks . . ?

Iga esinemise esmane eesmärk on elamuse loomine. Kuigi vaataja-kuulaja arusaamised ja vastuvõtuvõime. ning üldine meeleolu või olukord saadud tunnetust võib mõjutada, oleneb elamuse suurus peamiselt ikkagi esinejate panusest. Poolpimedal laval seisva üksiku isiku seljataha langev nuga hoidva käe vari võib publikus esile kutsuda suurema hirmutunde, kui mitusada kaigastega meest tugevasti valgustatud areenil. Kuna lihtne laval seismine ei nõua näitlemisoskust, siis võime esitatud näite varal väita, et hea lavastus nõuab ka oskuslikku lavastajat. Nii võisime „Kalurineiu" etendusel kogeda, kuidas amatöörnäitlejate paratamatud puudused muutusid vaevumärgatavaks tänu sellele, et muusika, liikumine, valgustus ja lavapilt moodustasid muu tegevusega hoolikalt läbimõeldud ning nüanssirikka terviku.

Kavaraamatus nimetati ka „Esto visiooni" rahvatantsu osa „Nägemuse" ning võimlemise osa „Mere" nime kandvaks lavastuseks. Ja kuigi seal oli toredaid tantse ja kütkestavat iluvõimlemist, võis vaid üksikute lõikude kohta väita, et need olid lavastuslikult hästi läbimõeldud ning kooskõlas kavaraamatus kirjeldatud elamuspiltidega. Ent ometi ohverdati kolm kallist pidupäeva proovideks, kus rahvatantsijad pandi moodustama keerulisi, ja ainult kõrgelt vaadates arusaadavaid mustreid, ning võistlusvõimlemise erinevaid vorme püüti liita mereteemaliseks tervikuks. Kuna ka eelmistel ÜEP-del on suure hoolega esiridades istujaile segadusena tunduvaid mustreid kootud, KAS VÕIKS tuleviku massesinemistel kasutada lihtsaid tantsuseadeid ning vältida meeleolupilte, mida ainult tehniliselt hästivarustatud teatrilavadel saab esile tuua? Üllatuslikud muudatused lihtsas liikumises koos sobiva ja vaheldusrikka muusika ja hästi kooskõlastatud valgustusega ületavad meeleoluloojana iga kehvasti väljakukkunud keerulise mustri või otsitud sümboolika. Nii toimides võivad tulevikus ka rahvatantsijad ja võimlejad tunda rõõmu eestlaste pidupäevadest.

HARRI KIVILO

„Meie Elu" nr. 30 (1795) 1984

(Algus esikül

Maakondade Päevalt. Moenäitus

Esto '84 a asuvad

Äsja lõppenud Esto '84 pidustustele Euroopast kutsutud sõjainvaliidide esindajad on asunud koduteele parimate muljetega ja üksmeelselt kinnitavad usku, et Ülemaailmsete Eesti Päevade korraldamine jätkub unustamatu traditsioonina.

Esto '84 aukülalised saabusid kohel erilennukil reedel, 6-dal juulil ja Toronto rahvusvahelisel lennuväljal oli neid vastu võtmas esindajaid Sõjainvaliidide Komiteest, Võitlejate Ühinguist ja Toronto Invaliide Toetava Naisringi juhatusest. Komitee esimees V. Raiend juhtis saabunud külalised esimeselt lennukilt eribussiga Tartu College'isse, kus esimene grupp aukülalisi võetti vastu Toronto seltskonna esindajate poolt. Teise lennukiga saabunud sõjainvaliidid toodi samuti kohale ja peagi asuti suures sõbralikus ringis laudadesse, et maitsta suupisteid Esto õlle ja veiniga. Tervitustega pöördus külaliste poole V. Raiend, andes ühtlasi teada ka üksikasjad eelolevate pidupäevade tegevuskavade suhtes; andes ühtlasi teada paigutused Victoria College'is, kus on külalistele määratud üksiktoad.

TERVITUSED

Pikema tervitusega pöördus sõjainvaliidide poolt Eesti Abistamise Komitee esimees Alfred Sepa, rõhutades seda tänutunnet, mida eestlaskond vabas maailmas võlgneb rindevõitlejaile, eriti aga neile, kes oma tervise ohvritega olid aidanud suuresti kaasa tuhandetele eestlastele pääseda vabasse maailma. EAK nimel andis ta üle igale aukülalisele kinnise ümbriku „taskurahaga". Järgnes südamlik tervitus Vera Lindemanni poolt, kes Invaliide Toetava Naisringi juhatajana andis samuti üle kinnised ümbrikud. Samaegselt anti igale aukülalisele Ontario valitsu vastavas kandekotis ESTO '84 ametlikud kavad, pääsmed üritustele ja mitmesugused kirjalikud materjalid Sõjainvaliidide Komitee poolt koos erisummadega USA ringreisi kulude katteks. Ülemaailmsete Eesti Päevade mõtte algataja Robert Kreemi poolt, kes oli isiklikult kohal koos abikaasaga, anti üle tema poolt kirjutatud raamat „Vandega Seotud", mis äsja oli tulnud trükist.

Sõjainvaliidide nimel lausus lühikese tänukõne Edgar Bergman Karlsruhest. Kanadas viibivate invaliidide nimel tervitas saabunud relvavendi Kanada Ohvitseride Kogu juhatuse liige ltn. Reinans.

Paaritunnilise sõbraliku koosviibimise järele toimetati aukülalised koos saatjatega Victoria College'i varutud tubadesse, et pikast reisist puhata osavõtuks eelolevail päevil toimuvaist tegevusist. Oli ju vaja võtta osa skautlike noorte suurlaagrist Seedrioru peost, kuhu tuli sõita kolmejärgmisel hommikul kahes erigrupp

Sõjameeste olutsioonid

eranide peamiseks eesmärgiks õukogude Liidu okupatsioonist taastamine, tuginedes rahvaste

ranide omavahelist ühtekuulu- el globaalselt süvenev koostöö, ssidemete süvendamine asuko- estega ja nende organisatsioonie organisatsioonide toetamine, tamine kommunistlikust dikta-

eranide ülesandeks on toetada mist ja arendamist, eriti meie igitades neile ka vajadust kõrge-

eranide kohuseks on aktiivne iseeritud rahvuslikust elust ja eaduslikke esindajaid või eest- s ja rahva poolt valitud Eesti

ranide ülesandeks on informeeaal okupatsioonivõimude poolt füüsilisest hävitamisest ja inimunistliku võimuga suhtlemise tliku infiltratsiooni olemust ja ja propagandat.

ROONIKA

VARSSAV — Poola valitsuse otsel ei lubata Lech Walesal kuula- pealt kohtuprotsessi „Solidaarse" juhtide üle, milles neid süüistatakse kommunistliku korra kutamise katses.

Kui Lech Walesa tahtis siseneda ohtuhoonesse, astus temale vastu litseinik ja palus teda lahkuda.

WASHINGTON — Argentiinast adud andmetel on seal valmistaisel kaugrakett, millega on võjalik Argentiina territooriumilt hätada sõjalisi märke Falklandi artel. Nende rakettide valmimisel loodab Argentiina valitsus avalda survet, et Inglismaa alustaks biirääkimisi Falklandi saarte üleandmiseks Argentiinale.

MOSKVA — N. Liidu valitsus rotesteeris teraval kujul Läänesaksamaale antud loa vastu, haka- valmistama kaugrakette ja suure gevusraadiusega pommituslenukeid. Protestis hoiatati L.Saksamaa valitsust, et L.Saksamaa setab end väga ohtlikku olukorda, ui hakkab valmistama strateegili- relvi. N. Liit kardab, et koos aksa sõjatööstuse laiendamisega vib seal revanshi tahe, et tagasi allutada II maailmasõja tagajärjel aotatud maid. Moskva poolt esitad protest lükati tagasi L.Saksamaa valitsuse poolt, kui põhjendatu kartus.

Strateegiliste relvade valmistamise keeld Saksamaal kehtis 1954. astast alates. Selle keelu lõpetas äesoleval aastal Euroopa riikide Uniooni nõukogu. Sellega sai Saksamaa loa oma sõjatööstuse laiendamiseks.

Eesti arst valvekorras

8. ja 29. juulil
dr. R. Pahapill 921-7777

ga uus „MEIE ELU" tellija altab kaa- a sisukamale ajalehele.

ning and heat pump
a GAASIAHJUDE vahetamine.
gs) ● Veetorude parandamine.
nastamine
el. (416) 275-1280

OSAR, C.A.
ccountant
., Toronto, Ontario, M5H 3M7
-0099

EESTI ÜHISPANK
adview Ave., Toronto,
ntario M4K 2R6
KAASMAALASTELE
ks helistage
559

(Algus esiküljel)

Maakondade Päevalt. Moenäituse mannekeene. All — virulaste ansambel laulab Virumaa ruumis.
Foto — S. Preem

Esto '84 aukülalised asuvad koduteele

Äsja lõppenud Esto '84 pidustustele Euroopast kutsutud sõjainvaliidide esindajad on asunud koduteele parimate muljetega ja ükmeelselt kinnitavad usku, et Ülemaailmsete Eesti Päevade korraldamine jätkub unustamatu traditsioonina.

ÜHINE EINE

Sõjainvaliidid olid tervitatud kõikjal ESTO '84 üritustel. Eriti aga endiste Lennuväe poiste poolt korraldatud lõunasöögil Eesti Maja vahetus naabruses asetsevas Whistler restoranis neljapäeval, 12. juulil, kus teise korruse saali olid seatud pikad lauad. Lennuväe poisid eesotsas Toronto kohalike „asjameestega" Kalju Jõgi, Arvi Tinitsa, Art Jaago ja teistega, tervitasid sõjainvaliide kui ka oma endiseid relvavendi koos nende daamidega. Kaunid ettekandjad serveerisid peagi täisruumile toidud ja juurdekuuluvad joogid ning pidulikus meeleolus kõlasid tervitused, sõnavõtud ja peagi laulud eriti seks puhuks väljaantud trükivärskeist laulikuist. Aga oli ka mitmeid sõnavõtte, mis kutsusid välja tugevaid aplause. „Asjamees" Arvi Tinits pidas kõnelejaid tugeva kontrolli all — „kaks minutit ja siis lasen!". „Asjamees" Kalju Jõgile kingiti eritrükiga T-särk ja jagati kiitust ning tänu mitme mälestusesemege selle eest, et ta lennupoisse on tihedalt „kirjades" pidanud.

Eesti Sini-must-valge juubeli komitee esimees, õp. Udo Petersoo tuli kohale sõjainvaliide tervitama üllatuskinkidega — iga invaliid sai omale koju kaasa võtmiseks sini-must-valge trikoloori, mis olid arvukate annetajate poolt ESTO '84 puhuks varutud.

RINGREIS

Elanud kaasa kõigile ESTO '84 sündmustele, asusid sõjainvaliidid ringreisile USA'sse esmaspäeval, 16-da juuli hommikul. Reisijuhiks oli Valdek Raiend ja bussijuhiks Jaak Kivik. Reis kulges Niagara kose kaudu Williamsporti, küst järgmisel hommikul lõbus seltskond suundus Baltimoresse, sealt päev hiljem Washingtoni. Tagasiteel oli päevane peatus Lakewoodis ja sealt algas reis New Yorgi kaudu tagasi Torontosse 21-se juuli hilisõhtuks. Reisiseltskond võeti kõikjal vastu kohalike võitlejate ühingute tegelast poolt. Sõjainvaliidid, kuigi kannatanud reisiväsimust, olid ometi kogunud kustumatuid mälestusi suurest eestlaste kokkutulekust. Külalistest Harald Liivak ja Gustav Kepp, kes olid juba 1972-sel aastal Toronto pidustustel, kinnitasid üksmeelselt, et neile osutatud tähelepanu nii siis kui nüüd on suureks hingeliseks kosutuseks. Henno Kriis Stuttgardist kõneledes praegustest oludest Saksamaal,avaldas muret tuleviku pärast; Lääne-Saksamaal näib poliitiline laostumine maad võtvad, mis tekitab muret Euroopa tuleviku pärast.

ESTO '84 aukülalised asusid koduteedele Toronto lennuväljalt esmaspäeval, 23-dal skp. Osa aga lahkus päev hiljem. Lennuväljal oli rohkesti saatjaid, kes lehvitasid kaua lahkujaile.

TERVITUSED

Pikema tervitusega pöördus sõjainvaliidide poolt Eesti Abistamise Komitee esimees Alfred Sepa, rõhutades seda tänutunnet, mida eestlaskond vabas maailmas võlgneb rindevõitlejaile, eriti aga neile, kes oma tervise ohvritega olid aidanud suuresti kaasa tuhandetele eestlastele pääseda vabasse maailma. EAK nimel andis ta üle igale aukülalisele kinnise ümbriku „taskurahaga". Järgnes südamlik tervitus Vera Lindemanni poolt, kes Invaliide Toetava Naisringi juhatajana andis samuti üle kinnised ümbrikud. Sama-aegselt anti igale aukülalisele Ontario valitsu vastavas kandekotis ESTO '84 ametlikud kavad, pääsmed üritustele ja mitmesugused kirjalikud materjalid Sõjainvaliidide Komitee poolt koos erisummadega USA ringreisi kulude katteks. Ülemaailmsete Eesti Päevade mõtte algataja Robert Kreemi poolt, kes oli isiklikult kohal koos abikaasaga, anti üle tema poolt kirjutatud raamat „Vandega Seotud", mis äsja oli tulnud trükist.

Sõjainvaliidide nimel lausus lühikese tänukõne Edgar Bergman Karlsruhest. Kanadas viibivate invaliidide nimel tervitas saabunud relvavendi Kanada Ohvitseride Kogu juhatuseliige ltn. Reinans.

Paaritunnilise sõbraliku koosviibimise järele toimetati aukülalised koos saatjatega Victoria College'is varutud tubadesse, et pikast reisist puhata osavõtuks eelolevail päevil toimuvaist tegevusist. Oli ju vaja võtta osa skautlike noorte suurlaagrist ja Seedrioru peost, kuhu tuli sõita kohe järgmisel hommikul kahes erigrupis.

ESTO FOTOD

„Meie Elus" ilmunud ja teisi Oskar Haameri fotosid Esto pidustustest võib näha lehe talituses Eesti Majas. Samas tellimiste vastuvõtmine.

Ülemaailmne Eesti Naiskongress

IV Ülemaailmne Eesti Naiskongress Torontos peeti 11. juulil Royal York hotelli Ontario-ruumis. Veidi nurinat oli alguse-aja vale informatsiooni üle nii ürituste kalendris kui ka piletitel, kuid sellest probleemist saadi lihtsalt jagu — varem kohale ilmumine tagas nii mitmele meeldiva võimaluse tuttavatega enne kongressi algust jutlemiseks.

Pärast Toronto Eesti Naisseltsi esinaise H. Noveku ja III Eesti Naiskongressi peakorraldaja pr. Heliste tervitusi,pidas Ellen Martens asjaliku, kuid samal ajal hingestatud avakõne, mille järele algasid referaadid järgmistel teemadel:

Ajakiri „Triinu" — Malle Laansoo; Üheskoos pagulaseesti keelt päästma — Hillevi Obet; Vajadus eesti keele kaugeõppeks — Tiiu Salasoo; Eesti rahvakultuur ja noorte järelkasv — Mai Raud; Kust algab kasvatus — Endla Kannel; Moraalselt laostuva ühiskonna mõju — Talvi Maimets; Laste seksuaalne kuritarvitamine — Ellen Leivat; Kutsealal töötav üksikema — Reet Roman; Perekond ja abielulahutused — Kristiina Noolandi.

Üllatava ettekandega esines rootslannast külaline Brigitta Mägi,rääkides ladusas eesti keeles paraleelsest keelte oskusest segaabielus. Ta tõi esile 3 vastust küsimusele, miks ta oma lastele õpetas eesti keelt: 1) Lapsele on kasuks keeleline kontakt isa ja ema sugulastega ja samas on oluline tunda oma päritolujuuri. 2) Kahe keele oskusest on kasu arenemiseks. 3) Keeli tundes on parem võimalus oma rahva kultuuriliste saavutustega tutvumiseks, mida motiveerivad Eesti Päevad ja kõik suuremad kultuurilised ettevõtted. Lapsele eesti keele õpetamine meie olukordades nõuab aga suurt vaeva ja eelkõige järjekindlust.

Loengutele järgnes lõunaeine ning selle järele tervitasid Naiskongressi: Juta Kurman Ülemaailmse Eesti Naisliidu nimel, mainides muuhulgas, et tuleme Estodele kokku oma Olümpiatule juurde, et lootuse lampides õli uuendada; E. Klemmer tervitas ajakiri „Triinu" peatoimetaja V. Poska-Grünthali ja „Triinu" Sõprade poolt Rootsis; Johanna Kase (USA) Balti Naisliidu nimel; pr. Weide Pariisi Eesti Rahvusliku Abistamise Seltsi poolt ja T. Simmul Austraalia esindajana.

TENS käsitööringi poolt oli saalis esitatud käsitööde näitus H. Auni korraldusel ja mitmed daamid demonstreerisid oma eesti rahvariiete motiividel tikitud kleite, andes lühikese seletuse tikandi maakondliku päritolu ja kasutatud riidematerjali kohta.

Järgnes diskussioon esitatud referaatide kohta,mida asjalikult juhatas Tiiu Simmul. Kokkuvõttes tegi IV Naiskongress järgmised ettepanekud, mis ühehäälselt vastu võeti:

1) Rakenduda seniselt aktiivsemalt eesti keele alalhoidmiseks, kasutades peamiselt järgmisi võimalusi: vajalike õppevahendite muretsemist, eesti keele õppimist võõrkeelena ja kaugõppimist.

2) Süvendada rahvustunnet, selgitades olukorda kodumaal ja eestlaste põhilisi õigusi ta oma sünnimaale.

3) Pöörata rohkem tähelepanu laste ja noorte kasvatuslikule küljele, rõhutades eriti kohusetunnet ja respekti.

4) Tutvuda kutsealal töötavate naiste ja üksikute emade probleemidega, peamiselt laste kasvatuses.

5) Uurida järjest suurenevate abielulahutuste arvu põhjusi ja leida lahendusi nende vältimiseks. Leida eesti teadlasi selle probleemi uurimiseks ja püüda anda ühiskondlikku moraalset tuge üksikutele emadele-isadele. Omistada rohkem tähelepanu sega-abieludele.

Sisuka kongressi lõpetas peakorraldaja Henny Aruja, paludes kongressist osavõtjaid lõpuks seista vaikuses nende energiliste naispagulaste auks, keda meie hulgas enam ei viibi.

E.JAA.

Uus valitsus Prantsusmaal

Valitsuskriis Prantsmaal lõppes kiiresti. Lahkunud Pierre Mauroy asemele tuli parempoolse kallakuga Laurient Fabiuse valitsus. Laurient Fabius on 37-aastane ja selle sajandi kõige noorem Prantsusmaa peaminister. Tema programmis on eriti Prantsusmaa tööstuse ümberorganiseerimine, et seda moderniseerida ning võitlusvõimelisemaks muuta teiste tööstusmaade omaga. Tema valitsuses ei ole ühtegi kommunistliku partei liiget. Lahkunud valitsuse koosseisus oli neid neli. Kommunistid ja sotsialistid kardavad, et Fabiuse valitsus läheb liiga kaugele traditsioonilisest Prantsusmaa sotsialistlikust valitsuse suunast.

EI
MINGIT
KOMPROMISSI
KOMMUNISTIDEGA
K. Päts — 1918.

TEADAANNE

Montreali Eesti Pensionäride Klubi liikmetele. Suvine väljasõit Pruuli tallu toimub laupäeval, 4. augustil.

JUHATUS

MÕTTESÄHVATUSI

Ajakirjanik on isik, kes katsub rahvale asju selgitada, millest tal endal aimu ei ole.

Naisi on seetõttu raske mõista, kuna iga üksik nendest on erand reeglist.

Kui ahvid klaverit mängivad, miks ei pea siis inimesed katsuma laulda.

Kogunud NIHITS

SAATKE KOHE SEE KUPONG TEELE

To: PROPANE SAFETY,
555 Yonge Street, Toronto, Ontario
M4Y 2N6

Please send me your free
20-page handbook,
LIVING SAFELY WITH PROPANE.

NAME:

ADDRESS:

CITY: P.CODE:

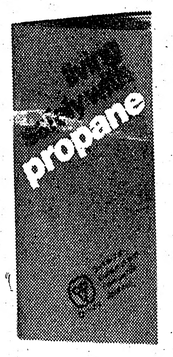

ÄRGE LASKE
OMA NÄDALALÕPPE
NIISAMA
TÜHJA MINNA!

Propaan on sobiv kütteaine suvilaomanikele, telgitajaile ja tagaõue „barbeque" tegijaile. Propaan on puhas, kiire ja tõhus keetmiseks, külmutuseks ja valgustuseks. Nagu kõik kergelt süttivad materjalid, propaani peab tarvitama erilise hoolikusega. Näiteks, kas teie teate, et:

- ☐ Propaani „barbequsid" ei tohi kasutada kinnises ruumis.
- ☐ Propaani silindreid peab hoidma väljas ja kindluse mõttes peab kontrollima iga 10 aasta järele.
- ☐ Propaani silindrid peavad olema alati püsti asendis.
- ☐ Propaan silindrid peavad olema sõiduki väljaspool seinal või osas, mis on gaasitihe sõiduki sisemise osa suhtes ja ventileeritud otse välja.
- ☐ On soovitav, et propaaniga töötavad külmutuskapid puhastatakse ja sätitakse igal aastal.

Teie leiate ülalnimetatud julgeoleku reeglid ja veel rohkem meie tasuta broshüüris. Postitage kupong täna ja teile saadetakse see broshüür. See on väga hea juhis ja olgu propaan teile ja teie perekonnale abiliseks aga mitte hädaohuks.

Ontario valitsus — töötab et aidata inimesi.

Ministry of Consumer and Commercial Relations
Ontario
Robert Elgie M.D., Minister
William Davis, Premier

Jõekääru Eesti Laste Suvekodu kasvandikud, kelle päriskodu kaugemal Torontost. All — suvekodu personal. Vasakult: Ilmar Kütt, Peeter Pirn, Erik Valter, Lydia Van der Veen, Monika Kask. 2. rida: Anne Saks (juhataja), Eve Rebassoo, Riina Roosipuu. 3. rida: Gira Jalakas, Silvi Matsoo, Rutt Küng, Madli Kittask, Maaja Matsoo, Tiiu Jaason, Kadri Koop, Karin Ilves. Foto — J. Sääg

Jõekääru Laste Suvekodu avati

Jõekäärul avati möödunud nädala esmaspäeval pidulikult laste suvekodu. Esimesel nädalal alustas suvekodu tegevust 77-me lapsega, kuid järgmisel nädalal on neid rohkem registreerunud.

Suvekodu avamisest võttis osa peale lastevanemate ka arvukalt külalisi USA-st, Rootsist ja mujalt.

Kell 12.15 p.l. sammus lasterivi Lydia Van der Veen'i akordioni helide saatel lippudeväljakule, kus esimesena heisati Kanada rahvuslipp Kanada hümni ja Eesti sini-must-valge Eesti hümni saatel. Peale lippude heiskamist sammus noorterivi peamaja ette, kus heisati Jõekääru lipp Jõekääru hümni saatel. Juhataja Anne Saks andis käskluse „rivitult" ning lapsed võtsid istet põlispuude all olevatel pinkidel. Sinna oli juba varem istet võtnud pealtvaatajad.

Suvekodu avas Toronto Eesti Naisseltsi abiesinaine pr. Jaaguste. Ta pöördus kuulajate poole järgmiste sõnadega: „Esto '84 on lõppenud, külalised koju sõitnud ja oleme tagasi oma igapäevase elu juures. T.E.N.S. Jõekääru Eesti Laste Suvekodu avab oma uksed 31-st korda. Oleme seega tugevas täiseas. Palume Taevaisalt õnnistust meie töö jätkumiseks. Uhkusega viisime ka oma uue lipu Esto Vabadusnõude rongikäigule ja sama lipp lehvib ka täna siin. Andku see meile kinnitust ja usku tulevikku.

Avan suvekodu T.E.N.S. juhatuse nimel, soovides noortele ja nende jäsonali nimel ütlen teile tere tulemast! Neli ilusat ja tegevusrikast nädalat ootavat teid ees. Sellel ajal saate uusi sõpru kohata ja õppida neid tundma, kui ka vanu sõprussidemeid kinnitada. Teie olete siia tulnud ilusate ja unustamatu mälestustega Ülemaailmsetelt Eesti Päevadelt Torontos ja ma olen veendunud, et järgnevad päevad ja nädalad toovad teile lisana rõõmsaid ja toredaid kogemusi suvekodu elust ja tegevusest. Hoiame ja kinnitame oma vaimu ning sügavat tunnet ja oma kodumaa armastust." Peale selle tutvustas ta oma abilisi, kutsudes neid nimepidi rahva ette. Ta tegi teatavaks E. Rubergi puudumise abikaasa surma tõttu ning lapsed laulsid temale sümpaatia avalduseks Jõekääru laulu.

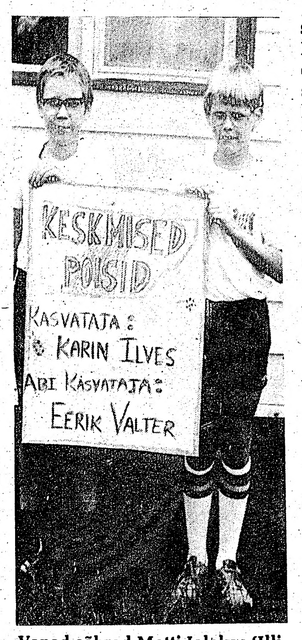

Vanad sõbrad Matti Jalakas (Illinoisist) ja Kalev Kaseoru (Marylandist) kohtusid Jõekäärul ja meisterdasid oma tare sildi.

Foto — J. Sääg

relvaatajatele ilusaid päevi laulus ja mängus."

Suvekodu juhataja Anne Saks oma sõnavõtus lausus järgmist: „Lugupeetavad vanemad ja külalised, armsad lapsed. Jõekääru suvekodu peJõekääru on saanud selle 30-ne aasta jooksul nii noorte kui vanade keskel nii populaarseks, et sinna viiakse lapsi suve veetma nii Kanada kaugematest paikadest, USA-st ja isegi ülemeremaadest.

J.S-gi

Realistid ja Esto '84

Tallinna Poeglaste Reaalgümnaasiumi vilistlasi koos abikaasadega oli 12. juuli pärastlõunal „Tartu College'is" rohkearvuliselt koos. Koosviibimise aeg oli õnnelikult valitud, just pärast eestlaste rongkäigu lõppemist. Registreerimislaua juures tekkis lühiajaline ummik, kuna koolivendade pluss abikaasade „laviin" oli võimas. Südamlik avatervitus oli RKK esimehelt, B. Randalovilt.

Eelkõige tehti ametlik grupifoto ja seejärele lubati ka amatööridel oma kaameratega õnne katsuda. See möödas, siirduti jälle hoonese tagasi; sooja ilma tõttu väsinud kehad ja jalad olid tänulikud jahedatele keldriruumidele. Peoperemeeste (koolivennad Ervin Mägi ja Bernhard Randalov) poolt külalistele pakutud jahe õlu, vein ja võileivad maitsesid „estolastele" hästi.

Pärast vägevat ühislaulu „Reaali hümn", mida teksti autor Ilmar Mikiver (USA-st) juhatas, veetsid koolivennad endi noorusmälestusi elustades veel mõnusa tunni ning hakkasid siis tasapisi laiali valguma, kuna Toronto linn oli täis kohti ja elamusi mida „ESTO '84" kaasmaalastele pakkus.

Koosviibimise lõpuks oli registreerituid 70, eesotsas aupeakonsul Ilmar Heinsoo'ga ja USA Realistide Vil! Kogu priimuse Heino Taremäe'ga. Viimatimainitu tõi koosolejaile kaasa väljajagamiseks ringkirja „Realist Ühendriikides" (Realistide Koondis Kanadas erinumber). Tänu klv. Taremäe'le siinkohal selle eest!

Kokkutulnud koolivendade lõviosa moodustasid muidugi Kanada realistid; neile järgnesid USA mehed — arvuliselt tosina ümber — ning siis tulid Rootsist tulnud mõnemehelises koosseisus, eesotsas nende esindaja Bernhard Ustav'iga.

B.R.

ESTO BALL

Esto Ball toimus neljapäeva õhtul, 12. juulil Harbour Castle Hilton hotelli Convention saalis. 50-dollarilised pääsmed olid juba eelmüügil läbi müüdud. Ballil toimus ka Miss Esto '84 valimine kaheksa kandidaadi hulgast ülemaailmses ulatuses.

Kandidaatideks olid: Karin Annus (USA), Tiiu Kajando (Inglismaa), Laine Laks (Rootsi), Kristi Lüdig (Ida-Kanada), Katrin Nyman (Rootsi), Silja Otas (Austraalia), Tiina Taagepera (USA Läänerannik), Maarit Vaga (Lääne-Kanada). Zhüriisse kuulusid Lily Alexander, Tiiu Leek, Richard Norvell, Tony O'Donahue ja Silvia Reiman-Trei. (Nendest Richard Norvell hiljem lahkus koosseisust).

Miss Esto '84-ks valiti Silja Otas Austraaliast.

Ball peeti Convention Hallis, mille leidmisega oli mõnel raskusi.

Miss Esto '84 kandidaatide nimed ja zhürii liikmed olid üles märgitud ühele paberilehele kümneinimese laua kohta. Menüükaarte puudus.

Peeter Kopvillemi poolt pakutud kava kohta ei oska midagi ütelda, kuna viimse võimaluseni üles keeratud võimendussüsteem sundis osa rahvast saalist lahkuma.

-m

„Kloun" leidis uue kodu

Esto '84 avamispäeval toimunud Ants Vommi lauluvõistlustel Edelweiss'i õlleaias osutus seitsmest huvilisest ainukeseks südikaks Elmar Akel USA-st. Ta laulis orkestri saatel Ants Vommi sõnadele loodud laulu „Minul tuksub kell" ja võitis maali „Kloun".

Eesti Sihtkapital Kanadas

Annetused, testamendi-pärandused ja mälestusfondid on tulumaksuvabad. Suunake oma annetused noortele ja teistele eesti organisatsioonidele

Eesti Sihtkapital Kanadas

kaudu tulumaksuvaba kviitungi saamiseks. — Eesti Maja, 958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

Auhinnatud rahvarõivais nukud Etnograafilisel Näitusel. Paremal — 1. auhind, keskel 2. auhind ja vasakul 3. auhind. Foto — O. Haamer

Etnograafiline näitus Eesti Majas

Kaugelt külalisel ja väikesest eestlaste keskusest tulijal on üheks eriliseks naudinguks Ülemaailmsetel Eesti Päevadel näituste külastamine. Näituste rohkus ja mitmekesisus oli meeliköitev, aga rahvusliku meelsuse kinnitajana, esivanemate iluméele esiletoojana ja eesti rahva töökuse esindajana ei olnud Etnograafilisel Näitusel võrdset. See oli nagu sild, mis ühendas meid oma hõimudega kaugest minevikust oma mustrite, kujude ja töövõtetega, kus kõrvuti seisid esemed tehtud 100 aastat tagasi või lõpetatud eelmisel õhtul, mida ainult asjatundjate pilk suutis eraldada.

Näitus oli jagatud väga selgelt ja loogiliselt maakondade järgi. Esemete väljapanek oli maitsekas ja korralik. Ainuke, mis soovida jättis, oli ruumi nappus. Kaks korda suuremas toas oleks esemed palju effektsemalt välja paistnud.

Vaatleja, kes sisenedes vasakule pöördus kohtas esimesena Harjumaa väljapanekut, millele järgnesid teised maakonnad lisaks Hiiumaa, Muhu ja Kihnu saar. Igas maakonnas oli esitatud üks või rohkem vana voodi tekki. Eriliselt jäi silma Harjumaa väljapanekult peen pilutöö valmistatud Tallinna Naiskutsekoolis, mis näitusele toodud Elmire Kägi poolt Rootsist. Rõõmustav oli näha, et lõpuks on ka valmistama hakatud vanemaid ülikondi nagu Virumaa Alutaguse pärlitariga ja musta seelikuga ning Väike-Maarja sinise seeliku ja tikandiga ülikond.

100 AASTAT VANA

Tartumaa osas oli ainulaadne üle 100 aasta vana suurrätik, mille triipude potisinised lõngad värvitud uriiniga vana kombe kohaselt. Sealt võisid kõik vaadata milline tõeline potisine välja näeb. Haruldus Võrumaa esemete seas oli vana lõõtsmoonik, käsitsi valmistatud 19. sajandil meister Teppo poolt. Eriti hea meel oli näha kahte imeilusat Setu naise peakatet, mis senini puudunud paguluses kombineeritud Setu naise rahvariietel. Valgamaal on säilinud ligi 200 aastat vana põll, mis väga selgelt näitab eestlaste sugulust soome-ugri rahvastega. See põll oli kahtlemata näituse kõige haruldasem ese. Punasega tikitud linane rüü, üle 100 aasta vana, Viljandimaalt, näitas, milline oli ja peab olema eesti rahvarõiva särk, mis suvel oli pealisriideks seotud vööga ja talvel aluskuueks villase seeliku all.

Pärnumaalt oli ilus helesinise plüütikandiga linane pluus. Läänemaalaste erilist lilltikandi oskust esindasid kaks suurepäraselt tikitud pulmatekki. Ja kes meist ei tunneks õhkõrnu Haapsalu rätikuid!

Saarlased oma leidlikkusega panid vaatlejate ette pulgapitsi proovi nii nagu peab olema Mustjala särgi kraeääres. Muidugi nad tahtsid sellega öelda, et me peame kõik oma pitsid ise kuduma. Muhulastel oli välja pandud vanu ülikondi, Tähelepanu vääris must väga vana kurrutatud seelik ja sukad. Kalavõrku olid leidlikult kasutanud hiidlased, millesse paigutatud hõbedased kalad ja terve Hiiumaa. Uskumatu paistis olevat, et 19. sajandi keskelt on suudetud säilitada puuesemed nagu silgukarp, võikarp, piimapütt ja kaks margapuud. Esmakordselt nägin Kihnu punaste nööridega kerikingi.

VANAD VOKID

Näitusel oli veel kaks vana eesti vokki, üks Võrumaalt ja teine Saaremaalt, mis Eestist tükkidena välja toodud. Kihnlase Jaan Oadi koduainelisi maale soovisid paljud osta. Otto Rannamäe hästi viimistletud puutööd olid silmarõõmuks kõigile. Suurim puudus oli vast see, et meeste rõivastusest oli esitatud ainult kaks ülikonda.

Omaette osana olid võistlusele saadetud nukud. Nukude võistlus korraldati ESTO esimehe erilisel soovil. Kahjuks oli aga vähe nukusid kokku tulnud. Esimese auhinna sai Kadrina-Ilumäe neiu ja Lihula noormehest tantsupaar. Teise auhinna sai Reigi neiu ja kolmanda Põhja-Eesti kanneldaja mees. Kõikide auhinnatud nukkude valmistajaks osutus Vanda Isotamm. Hindajateks olid: Rootsist Etnograafilise Ringi sekretär Erna Klemmer, Ühendriikidest Eesti Pärandi Kogu juhataja T. Ene Moks ja Kanadast Eesti Etnograafilise Ringi juhataja Ene Runge.

Julgen loota, et kõik ESTO'84 külalised, kes käisid Etnograafilisel Näitusel, ühinevad minuga tänu ja kiituse avaldamisel selle näituse korraldajatele suure töö ja vaeva eest. ESTO'84 Etnograafilise Näituse korraldajaks oli Ene Runge ja abilisteks maakondi ja saari esindavad daamid: Elna Libe, Helmi Ründva, Ene Runge, Helju Salumets, Salme Vesi, Linda Vaher, Helgi Pedel, Mall Mällo, Leida Marley, Hilda Härm, Helmi Tüll, Linda Järvalt, Aino Raun; kunstiliseks nõuandjaks Ellen Bishop.

Etnograafilisel Näitusel peegeldus meie rahva hing ja ilu armastus.

T. ENE MOKS

Maailma eliit

Võimlemise valikrühmad

Kui Esto-84 raames korraldatud üritustel midagi esitati, mis oli maailmatasemel, ja kus üle maailma kokkutulnud eestlased rõõmust säravate silmadega peale kava esitamist lahkusid, siis oli see rütmilise võimlemise valikrühmade esinemine esmaspäeval, 9. juulil McMillan'i Teatris.

Esinemisi oli kaks, üks algusega kell 2.30 ja teine 7.30 p.l. Esinesid valikrühmad Stokholmist, Malmöst, Kalev Estienne ja Ritmika Torontost. Teine esinemine, algusega 7.30 õhtul oli vähe muudetud kavaga. Nendest kolmel esimesel rühmal on maailmas tunnustatud positsioon ja neljandal, nendest kõige nooremal Toronto Ritmikal, kiire tõus selle positsiooni saavutamiseks. Esitatud kava juures oli eriti meeldiv see, et algas kaugelt tulnud külalistega Stokholmist ja lõppes Malmöst, kes mõlemad esinesid 16-ne-liikmelises koosseisus.

IDLA VÕIMLEJAD

algasid pikkades valgetes kleitides liikumisharjutustega, milledele järgnesid vahelduvas riietuses erirühmade ettekanded ühe, kahe ja kolme palliga. Pallide ettekannete vahel olid kõnni, jooksu, liikumis ja kehalised harjutused. Selle rühma erinevuseks rütmilises võimlemises on nende kindel soov esineda piiridest, mida õpetas meie iseseisvuse ajal ja hiljem Rootsis rütmilise võimlemise looja Ernst Idla. Nende esinemine oli eeskujulik, väga puhtalt ettekantud ja nad saavutasid pealtvaatajaskonnalt väga suure aplausi.

KALEV — ESTIENNE

esines teisena ja saavutas esinemiste kõrgpunkti. Seda oli oodata, sest peale eliitrühmade esinemisi oli nendel ka haruldaselt hästi esitatud soolo ettekandeid, esitatud võistlusvõimlejate poolt. Samuti olid head ka kõik teised rühmad, kes esitasid väga vahelduva kava kehakooliga, liikumistega, pallidega, keppidega, lintidega, sallidega, rõngastega, tamburiinidega ja kurikatega. Nende esinemiste kulminatsioonipunktiks oli aga nende viimane ettekanne, kus rühm tuli rühma järele ja ettekande lõpetanud rühmad jäid lavale ja moodustasid sel viisil esimese poolaja lõppfinaali. See eeskujulik esinemine saavutas õhtu kõrgpunkti ja kutsus esile suurima aplausi, mida pealtvaatajaskond andis neile püstiseistes. Järgnes 10-min. vaheaeg.

TORONTO RITMIKA

algas kava teise osaga. Esinejatest kõige noorem organisatsioon. Alustatud alles 1980. a. Lühikese aja vältel on sellega liitunud 350 võimlejat ja on liikmete arvu poolest kõige suurem klubi Ontario ja Canadian Rhythmics Sportive Gymnastic Federation'ides. Nendel on olnud selle lühikese aja vältel väga kiire edasijõudmine ja nende eliitrühmad on jõudnud samale tasemele võrreldes teiste rühmadega. Saavutasid suure aplausi juba esimese rühma lavaletulekuga, kes esinesid valgetes dressides, sini-must-valge värvidega esiküljel. Esinesid mitmete rühmadega erinevatel alal. Sellel klubil on tähelepanuväärselt kaunid riietused ja imestusväärne keskealiste daamide eliitrühm. Lahkusid lavalt, nagu teisedki, suurte aplauside saatel.

MALMÖ TÜDRUKUD

esinesid viimastena ja algasid oma esinemist rahvapärase ettekandega, liikudes laulu saatel. Laul oli sõnadega, mis soovisid vabaduse saavutamist. Järgnesid mitmekülgsed ettekanded liikumistega, kehakooliga, lintidega, pallidega ja linikutega. Eelviimases ettekandes esinesid meremehi kujutatavates riietuses, liikudes laulu saatel. Viimases ettekandes esinesid rohelistes dressides, esitades harjutusi kahe palliga, ja mis lõppes ühise pallimänguga. Saavutasid suure aplausi.

Lõpuks anti palju lilli rühma juhtidele. Esto '84 nimel tänas esinejaid Felix Koop, tehes seda eesti kui ka ingliskeeles. Samuti anti üle ka kõigi rühma juhtidele Toronto 150 juubeliaasta medalid.

Õhtu peakorraldajaks oli Evelyn Koop. Teadustamine toimus ingliskeeles ja seda tegi Külliki Taylor. Valgustuse korraldajaks oli Fred Perrusa ja muusika korraldajaks Annika Treffnir. Kava koostajateks ja õpetajateks olid Ingrid Idla, Evelyn Koop, Annely Riga ja Leida Leesment. Ingliskeelse trükitud kava olid koostanud Sirje Järvel ja Linda Makk.

HARALD RAIGNA

RE & RE AUTO COLLISION

TEEN IGASUGUSEID AUTOKERE PARANDUSI

Räägitakse eesti keelt. — R. POLASHEK

Helistage: 251-4544. Külastage: 37 Magnificent Rd., Etobicoke

Läti äri *Downtown Wools Arts & Crafts*

Uus aadress: ARCADE BUILDING – Tel. 368-5011

Sissekäik: 74 Victoria St. (1. tän. Yonge'st idapool ja 1 tän. Queen'ist lõunapool). Postiaadress: **137 Yonge St., „Shopping Mall", Toronto M5C 2A5**

Rikkalikus valikus imporditud lõngu igaks otstarbeks. Haapsalu rätiku lõng. Linaseid materjale. Kanvaa ja palju muud.

SKANDINAAVIAST HUVITAVAID MATERJALE KÄSITÖÖKS MUSTRIGA. ● Tasuta õpetamine ja nõuanne. ● Soodsad hinnad.

Avatud: esmasp.—reedeni 9.30—6, laup. 9.30—4.

KIRJAN

ESTO '84 N

Ulatuslik „Globaalne eestlus", mis esialgselt oli kavatsetud Eesti Majas suures saalis, oli selle äralangemisel saanud märksa avaramа esitusvõimaluse (12.000 ruutjalalise põrandapinnaga) College Park Gallery's.

Näitus haaras osakondi — Väliseesti raamat 1972-84 (korraldaja Aino Müllerbeck), filateelia (Henn Mäeste), noortekunst — eelkoolieelised, koolieelised ja kunstiõpingutel (Lilian Puust ja Abel Lee), ekslibrised (E. Eerme), haruldased Eesti ja Baltikumi maa- ja merekaardid ning etnograafilised vanad gravüürid (Lea Kõiv-Amolinsi ja dr. Amolinsi, Jaan ja Siiri Leppa ning Ev. Raidi kogudest), fotokunst üldiselt ning „kodu ja perekond" (H. Westerblom). Üldkorraldaja Epp Aruja ja kujundus Tiiu Põldmalt. Näituste otstarb näidata eestluse elujõudu väljaspool oma kodumaad, oli igati esile toodud. Lisaks näituse ajal jooksis pidevalt Tiiu Soometi valmistatud film „The Estonians" (perekond Arved Viirlaid sisseräägitud).

Lisaks Royal Ontario Muuseumis ja Eesti Majas avatud maakondade etnograafiliste näitustele, toimus EKK korraldusel Scarboro Civic Centre'is näitus peamiselt tekstiilkunsti alal — vaibad, lõuendid, tekstiilmaalid mitmelt tuntud esinejalt, nagu Maie Landra, Eva Ennist, Reet Mäe, Piret Sarapuu, Silvia Riitman-Reeves (Vanc.) jt.

Kolme Juubeli Näitus ka EKK korraldusel Royal Bank Plaza eesruumis oli mingiks paralleelnäituseks O'Keefe'is toimuvale Esto '84 kunstitoimkonna (Lia Holmberg juhat.) poolt zhüriinäitusele.

Noorsolistide kontsert

Heameel oli kuulda andekaid noori eesti esinejaid Noorsolistide Kontserdil 10. juulil Konservatooriumi saalis.

Kava algas Mozarti ja Brahmsi klaveripaladega Ivan Raykoffi esituses. Raykoffi mäng on puhas ja tehniliselt kindel; Brahmsi Ballaad d-moll oli hästi esitatud, raskusi oli aga stiiliga Mozarti sonaadis. Selle heliooja stiili ei ole kerge tabada ja noor solist ei ole selle veel leidnud. Sopran Evi Valge esines kontserdi jooksul nelja lauluga, parima ettekande nendest sai kahtlemata B. Marcello 'Il Mio Bel Foco' voolavas bel cantos. Evi Valge meeldiv hääl kõlab kohati öönsalt ja ei ole veel kindla kontrolli all, mille tõttu häälel on tendents laiali valguda, samuti on probleeme intonatsiooniga. Ka J. Mandre 'Kodunõmm' oli nauditavalt esitatud.

Kontserdil esinesid kaks tshellisti — Kristina Vaska ja Jan Järvelepp. Mõlemad esinesid kindlalt ja vilunult hea ja puhta tooni ja intonatsiooniga. Eriti huvitavad olid Järvelepa poolt esitatud kolm Mihkel Lüdigi pala. Kristjan Järvi esitas esimese osa Beethoveni sonaadist nr. 19 op. 49 ja J.S. Bachi kahehäälse inventsiooni F-duuris. Mõlemad palad esitati puhtalt ja nauditavalt, tekib vaid küsimus: kas selle Bachi inventsiooni juures on vajalik niivõrd staccato/mehaaniline fraseering? G.P. Telemanni Fantaasia Soolo viiulile mängis Martin Krooni. Esineja poognakäsi ja tehnika olid üldiselt kindlad, probleem oli intonatsiooniga, mis oli kohati ebapuhas. Samuti jättis soovida stiilitunne, eriti sissejuhatavas aeglases teemas, milles Krooni ei pööranud küllalt tähelepanu pala muusikalisele struktuurile.

Viljar Puu esitas Beethoveni Romanze G-duur op. 40 viiulile. Kindel toon, üldiselt puhas intonatsioon ja stiilne interpretatsioon tegid ettekande nauditavaks. Kuigi kohati oli märgata mõningaid ebapuhtusi Chopini Noktürnis Op. 27 nr. 2, mille esitas Leena Pumber, ettekanne oli siiski hea ja meeldiv.

Kontsert lõppes L. Vierne'i Finaaliga tema esimesest orelisümfoonіast. Tüüpilise hilisromantise prantsuse toccata vormis kirjutatud virtuoosliku pala mängis orelil Norman Reintamm. Ettekanne oli tehniliselt ja rütmiliselt väga kindel ja veenev, oleks vaid heameelega kuulnud mõnes osas rohkem vaheldust registratsioonis.

Kõik klaverisaatjad: Ivan Raykoff, Leena Pumber, Helgi Eiso Fatovic, Charles Kipper ja Norman Reintamm olid väga head. Heameel

afilisel Näitusel. Paremal — hind. Foto — O. Haamer

e näitus jas

Kihnu saar. Igas maakonnas oli ud üks või rohkem vana voodi . Eriliselt jäi silma Harjumaa panekult peen pilutöö valmista- Tallinna Naiskutsekoolis, mis sele tqodud Elmire Kägi poolt sist. Rõõmustav oli näha, et lõ- on ka valmistama hakatud va- id ülikondi nagu Virumaa Alu- e pärlitariga ja musta seelikuga Väike-Maarja sinise seeliku ja diga ülikond.

AASTAT VANA

rtumaa osas oli ainulaadne üle asta vana suurrätik, mille triipu- tisinised lõngad värvitud uriini- na kombe kohaselt. Sealt võisid vaadata milline tõeline potisine näeb. Haruldus Võrumaa ese- seas oli vana lõõtsmoonik, käsit- lmistatud 19. sajandil meister o poolt. Eriti hea meel oli näha imeilusat Setu naise peakatet, enini puudunud paguluses kom- eritud Setu naise rahvariietel. amaal on säilinud ligi 200 aastat põll, mis väga selgelt näitab aste sugulust soome-ugri rah- ega. See põll oli kahtlemata näi- kõige haruldasem ese. Punasega ud linane rüü, üle 100 aasta . Viljandimaalt, näitas, milline oli ab olema eesti rahvarõiva särk, suvel oli pealisriideks seotud a ja talvel aluskuueks villase ku all.

arnumaalt oli ilus helesinise pilu- diga linane pluus. Läänemaa- erilist lilltikandi oskust esinda- kaks suurepäraselt tikitud pulma- i. Ja kes meist ei tunneks õhkõr- Haapsalu rätikuid!

arlased oma leidlikkusega panid lejate ette pulgapitsi proovi nii peab olema Mustjala särgi krae s. Muidugi nad tahtsid sellega a, et me peame kõik oma pitsid kuduma. Muhulastel oli välja dud vanu ülikondi. Tähelepanu ris must väga vana kurrutatud ik ja sukad. Kalavõrku olid leidli- kasutanud hiidlased, millesse utatud hõbedased kalad ja terve maa. Uskumatu paistis olevat, et sajandi keskelt on suudetud säi- da puuesemed nagu silgukarp, karp, piimapütt ja kaks marga- d. Esmakordselt nägin Kihnu aste nööridega kerikingi.

NAD VOKID

äitusel oli veel kaks vana eesti ki, üks Võrumaalt ja teine Saare- alt, mis Eestist tükkidena välja dud. Kihnlase Jaan Oadi kodu- elisi maale soovisid paljud osta. o Rannamäe hästi viimistletud. tööd olid silmarõõmuks kõigile. irim puudus oli vast see, et meeste vastusest oli esitatud ainult kaks konda.

Omaette osana olid võistlusele detud nukud. Nukude võistlus raldati ESTO esimehe erilisel ovil. Kahjuks oli aga vähe nukusid kku tulnud. Esimese auhinna sai drina-Ilumäe neiu ja Lihula noor- hest tantsupaar. Teise auhinna sai igi neiu ja kolmanda Põhja-Eesti neldaja mees. Kõikide auhinna- d nukkude valmistajaks osutus nda Isotamm. Hindajateks olid: otsist Etnograafilise Ringi sekre- Erna Klemmer, Ühendriikidest sti Pärandi Kogu juhataja T. Ene oks ja Kanadast Eesti Etnograafili- Ringi juhataja Ene Runge.

ulgen loota, et kõik ESTO'84 küla- d, kes käisid Etnograafilisel Näi- sel ühinevad minuga tänu ja kiituse aldamisel selle näituse korraldaja- e suure töö ja vaeva eest. ESTO'84 nograafilise Näituse korraldajaks Ene Runge ja abilisteks maakondi saari esindavad daamid: Elna Libe, elmi Ründva, Ene Runge, Helju lumets, Salme Vesi, Linda Vaher, elgi Pedel, Mall Mällo, Leida Mar- y, Hilda Härm, Helmi Tüll, Linda rvalt, Aino Raun; kunstiliseks nõu- djaks Ellen Bishop.

Etnograafilisel Näitusel peegeldus eie rahva hing ja ilu armastus.

T. ENE MOKS

KIRJANDUS □ KUNST □ KULTUUR

ESTO '84 NÄITUSI

Ulatuslik „Globaalne eestlus", mis esialgselt oli kavatsetud Eesti Majas suures saalis, oli selle äralangemisel saanud märksa avarama esitusvõimaluse (12.000 ruutjalalise põrandapinnaga) College Park Gallery's.

Näitus haaras osakondi — Välis-eesti raamat 1972-84 (korraldaja Aino Müllerbeck), filateelia (Henn Mäeste), noortekunst — eelkoolieelised, koolieelised ja kunstiõpingutel (Lilian Puust ja Abel Lee), eksliibrised (E. Eerme), haruldased Eesti ja Baltikumi maa- ja merekaardid ning etnograafilised vanad gravüürid (Lea Kõiv-Amolinsi ja dr. Amolinsi, Jaan ja Siiri Leppa ning Ev. Raidi kogudest), fotokunst üldiselt ning „kodu ja perekond" (H. Westerblom). Üldkorraldaja Epp Aruja ja kujundus Tiiu Põldmalt. Näituste otstarb näidata eestluse elujõudu väljaspool oma kodumaad, oli igati esile toodud. Lisaks näituse ajal jooksis pidevalt Tiiu Soometi valmistatud film „The Estonians" (perekond Arved Viirlaid sisseräägitud).

Lisaks Royal Ontario Muuseumis ja Eesti Majas avatud maakondade etnograafiliste näitustele, toimus EKK korraldusel Scarboro Civic Centre'is näitus peamiselt tekstiilkunsti alal — vaibad, lõuendid, tekstiilmaalid mitmelt tuntud esinejalt, nagu Maie Landra, Eva Ennist, Reet Mäe, Piret Sarapuu, Silvia Riitman-Reeves (Vanc.) jt.

Kolme Juubeli Näitus ka EKK korraldusel Royal Bank Plaza eesruumis oli mingiks paralleelnäituseks O'Keefe'is toimuvale Esto '84 kunstitoimkonna (Lia Holmberg juhat.) poolt zhüriinäitusele. Näitusega taheti tähistada käesolevale aastale langevaid juubeleid — Eesti lipu 100 a., Toronto linna 150 a. ja Ontario Provintsi 200 aastat. Nende nimekate juubelite meenutamine jäi küll nigelaks juba asukohalt pangamaja esikus. EKK-l on viisiks näitusi ja üritus korraldada pealiskaudselt, et üritusi saada oma kontosse. Näituselt (Scarboro Civic Centre'is ega ka 3-me juubeli näitusele) polnud katalooge, kutseid ega vajalikku informatsiooni.

Eesti Kunstide Koondis Torontos oli korraldanud oma erinäituse 10. esineja Metropolitan Toronto Library ruumides, nimega „Tervitus Esto '84-le". Kuid jäi tahaplaanile, isegi avamistseremooniata. Ants Vomm reklameeris üht „Eluloolise Kunstinäituse taustal, restoranis".

Üheks sisukamaks väljapanekuks oli Toronto Raekoja suures hallis 16 panellil Vello Hubelilt EKN ülesandel esitatud näitus, peamiselt suurendatud ajaloolistest fotodest ja kirjast, mis puudutas meie kultuurilugu ja ajalookäiku, rõhutatult kommunistide brutaalsust, küüditamisi ja ebaseaduslikku liitmist-demonstratsioone, parlamendi koosolekust punaväelaste kaasasolles ja Moskvas „palve" esitamisel. Ning edasi põgenemine, paadid, randa jäänud tühjad lapsevankrid, põgeniku voorid jne. See näitus polnud Esto Peakomitee kavas. Peab mainima Peakomitee autoriteedi puudumist ja teiste „Komiteede" teket ning nende üritusi; kasutades ESTO eeltööd ja suurt kokkutulekut, ilma et ise oleks selleks kaasaaidanud või kutsutud teinud.

R.A.

„Mosaiigid"

Esto '84 andis Toronto eesti teatripublikule hulgalisi lavaelamusi mitmest eri-žanrist, globaalse ulatusega lavajõududelt. Üheks omapärasemaks lavastuseks neist oli Gunnar Neeme näidend „Mosaiigid" Adelaide Eesti Seltsi teatri esituses.

Gunnar Neeme neljast näidendist on see järjekorras teine, kirjutatud 1979. aastal Austraalias. Nagu näidendi pealkiri vihjab, on näidend eraldi osadest koostatud, moodustades mosaiigi, nii sisuliselt kui tehniliselt. Näidendi üheksa pilti pole omavahelises sisujoonelises seoses, kui sisujooneks mitte pidada filosofeeringuid elust, armastusest, naisest, mehest ja paljust muust ettejuhtuvast.

Näidendis esineb vaid kaks näitlejat ja tegevustik seisneb nende monoloogides ja dialoogides. Näidendi kahe vaatuse eel kuuldus helilindilt vaevukuuldavalt muusikalist sissejuhatust, mis esitatule midagi juurde ei lisanud. Suurt puudust oli tunda valjuhääldajatest, mis ka näitlejate esinemist oleksid nauditavamaks ja arusaadavamaks teinud. Publik ei kuulnud teksti, isegi esimeses reas, ja puudus täielik kontakt lava ja saali vahel.

Autor oli ilmselt taotlenud uut, sügavasisulist esitusviisi, mis üksikjuhtudel ka õnnestus. Ometi oleks näidend sobinud rohkem väikesesse intiimteatrisse või suurde elutuppa. Castle Frank'i aula oli selleks lavastuseks liiga suur, ei saavutatud publikuga kontakti ja pahatihti projekteerisid näitlejad hääle hoopis lava taha või külgede, nii läks jälle hulk teksti kaduma.

Mehe osa täitis Heino Tõnisson, naisosa mängis Reet Tuul. Kui esimene pilt leidis nad laval järidel istumas, seljad peagu vastastikku, kumbki omaette monoloogi pidamas, siis oli viimane pilt analoogilinè, ainult osalised istusid vaatega teineteisele. Kahtlematult võimekad näitlejad, polnud neil palju juhust selles näidendis oma talente esile tuua. Nende tõlgendatud elutarkused olid varemkuuldud, mitte eriti sügavad filosofeeringud, ja sellistena ei pakkunud nad kuulajaskonnale midagi uut ega meeldejäävat. Vähe sellest, näitlejad isegi tsiteerisid väljavõtteid Gunnar Neeme muust loomingust.

Kõige haaravamaks võis pidada sõduriema episoodi viiendas pildis, ema mõtteid pojast rindel ja kaasahaaravat tunnetust kirja puhul poja surmast.

Teises pildis kõnetab mees oma tugitooli nagu oma armastatut, kolmandas pildis ootab naine telefonikõnet oma kallimalt ja pettub selles, neljandas aga kohtume sõduriga talvisel valvepostil. Teine vaatus viib kahe osalise kohtumiseni, sündmustiku seletuse ja vahekorra kujunemiseni. Lavastus jäi kahjuks vähepakkuvaks, segatult tehnilistest varjukülgedest.

Tagapõhjamuusika oli loonud ja seadnud Ants Neeme, lavastus oli Reet Tuulelt, lavakujundajaks Endla Kurvits ja koordineerijaks Ly Urb.

Lydia Vohu-Viksten avaldas näidendi lõppedes tänu kaugelt tulnud esinejatele ja ulatas neile lilli. Umbes kaht kolmandikku saali täitev publik aplodeeris esinejatele ja autorile.

lt

Stseenid Asta Willmanni farsist „Trummid peavad olema" New Yorgi Eesti Teatri esituses Esto '84 raames. Vasakult — Urmas Kärner, Kalju Ets, Tenno A. Andra, Viido Polikarpus, Aime Andra-Martinson, Kadi Karist-Sarv, Velly Kerjan, Karin Annus. All — Aime Andra-Martinson, Kadi Karist-Sarv, Urmas Kärner, Viido Polikarpus, Tenno A. Andra, Karin Annus, Kalju Ets, Ralf Sams, Velly Kerstan. Foto – S. Preem

„Trummid peavad olema"

Asta Willmanni farss kahes vaatuses eelmänguga, lavastatud New Yorgi Eesti Teatri jõududega Urmas Kärneri poolt Torontos Esto '84 raames. Lavakujundus ja valgustus Viido Polikarpus, trummi muusika — Kristi Allik, kostüümid — Juta Ristsoo, dramaturg — Mardi Valgemäe, inspitsiendid — Karin Annus ja Asta Lind.

„Trummid peavad olema" on farss, mille Asta Willmann kirjutas Lydia Koidula jandi alusel: „Kuidas Tapiku pere laulupidule sai".

Farss ja komöödia, põhiliselt lähedased kirjandustooted, ometi erinevad teineteisest tunduvalt. Võib-olla on Lydia Koidula väljendus „jant" kohasem, kuna jant võib tõesti olla niisugune, et keegi sellest jandist aru ei saa.

„Trummid peavad olema" andis siiski päris arusaadava üldmulje; eriti kui unustada proloog, ehk eelmäng, ja ämblik, mis tõrkus õigeaegselt oma (lavastaja — ?) nägu näitamast.

Asta Willmann tunneb eesti rahva huumorimeelt ja on sellele vastavalt oma näidendi kirjutanud peenekoeliselt — arvestades publiku kõrget intelligentsi. Miks osales aga viinapudel laval prominentseima rekvisiidina? Usun, et selles on rohkem süüdi lavastaja/dramaturg.

Näidend käsitab aiaäri omanik Toomas Tapiku (Ralf Sams) meeleheitlikke püüdeid orkestri koosseisus laulupeole pääsemiseks, mis kõik kahjuks ebaõnnestuvad. Pasun võetakse ära, trummid võetakse ära, ja lõpuks valehambadki.

Komploti keerustamiseks ilmub veel majja „sugulane", suli George de Rhum ehk eestipäraselt Jüri Rumm (Urmas Kärner). (Oh Seedrioru, kuuled sa?) See plaanitseb rikka kaupmehe perekonna vaeseks varastada. Lõpuks arenevad asjad aga kombe kohaselt: suli võetakse kinni, mille järgi selgub, et ta polnudki päris suli. Ralf Sams saab oma hambad tagasi ja laulupeole saab siiski mindud.

Peaosaline Ralf Sams on vana lavätegelane. Tema mängupagas võimaldab tal mängida igasuguseid karaktereid — mida tugevam, seda parem. Toomas Tapiku osa „istus" talle oivaliselt. Järjest plaanitsev, järjest tegev, vahel koomiline, vahel kurvakujuline — mida paremat võiks keegi Ralf Samsile kirjutada? Ta rähkles ja tormas, ta võidutses ja lõpuks andis alla, ja ta tegi oma osa hästi.

Velly Kerjan, ammutuntud kuju New Yorgi teatrilaval (Ralf Samsi naise Mall Tapiku osas) andis hiilgava karakterosa. Keskealine naine, kes oma mehe pöidla all hoidmisega oli nii harjunud, et see päris loomulikuna näis, kurjustas ja kamandas, kuni langes suli armusõnade võrku. Võib-olla kaotas ta hetkeks südame, kuid mitte pea. Kallid väärtehted oli ta ammu puhvetikapist eemaldanud.

Imeväärselt jõuliselt mängis Velly Kerjan oma osa. Kui petlik on teatrilava, kui oled kohanud inimest eraelus!

Karin Annus (Tapikute tütre Eeva osas) mängis tõetruult oma osa kahe armastaja vahel, kuigi ta hiljem seletas, et ta juba algusest peale suli õigetes tunnetes oli kahelnud.

Urmas Kärner (legendaarse suli George de Rhum'i osas), tegutsedes ka näitejuhi osas, tegi kiiduväärse töö mõlemal alal. Näitejuhina hoidis ta kogu ansambli ühtlasel tasemel ja tempos. Ülemängu, ka mitte vajumist, polnud kuskil märgata. Ka augud puudusid.

Oma suli osa mängis Urmas Kärner võib-olla liiga hästi, nii et ta juba publiku südame täis ajas. Ta llikumine ja luuramine, sepitsemine ja valetamine olid veenvad, peagu ülemängu piiril, kuid siiski mitte ülemängitud.

Kadi Karist-Sarv (Tapiku äri töölise Triina osas) mängis laval harva esinevat purjus naist. Võib-olla käis see mõnele publikust vastukarva, kuid see osa oli (vist) tõetruult esitatud. Kahjuks (või õnneks) olen purjus naisi nii vähe kohanud. Neid (vapraid) naisi on vähe, kes sellise osa vastu võtaksid.

Kalju Ets (konservatooriumi õpilase Kristjan Kelk'i osas) andis usutava tüübi tagasihoidliku armastaja osas, kes lõpuks siiski sai oma kallima.

Kõrvalosades esinesid veel Tenno A. Andra, Viido Polikarpus, Aime Andra-Martinson, kes esines meeldivalt Igapäevase Rõõmu mõtekujuna, ja Andres Karu trummidel.

-m

Noorsolistide kontsert

Heameel oli kuulda andekaid noori eesti esinejaid Noorsolistide Kontserdil 10. juulil Konservatooriumi saalis.

Kava algas Mozarti ja Brahmsi klaveripaladega Ivan Raykoffi esituses. Raykoffi mäng on puhas ja tehniliselt kindel; Brahmsi Ballaad d-moll oli hästi esitatud, raskusi oli aga stiiliga Mozarti sonaadis. Selle helliooja stiili ei ole kerge tabada ja noor solist ei ole selle veel leidnud. Sopran Evi Valge esines kontserdi jooksul nelja lauluga, parima ettekande nendest sai kahtlemata B. Marcello 'Il Mio Bel Foco' voolavas bel cantos. Evi Valge meeldiv hääl kõlab kohati õõnsalt ja ei ole veel kindla kontrolli all, mille tõttu häälel on tendents laiali valguda, samuti on probleeme intonatsiooniga. Ka J. Mandre 'Kodunõmm' oli nauditavalt esitatud.

Kontserdil esinesid kaks tshellisti — Kristina Vaska ja Jan Järvelepp. Mõlemad esinesid kindlalt ja vilunult hea ja puhta tooni ja intonatsiooniga. Eriti huvitavad olid Järvelepa poolt esitatud kolm Mihkel Lüdigi pala. Kristjan Järvi esitas esimese osa Beethoveni sonaadist nr. 19 op. 49 ja J.S. Bachi kahehäälse inventsiooni F-duuris. Mõlemad palad esitati puhtalt ja nauditavalt, tekib vaid küsimus: kas selle Bachi inventsiooni juures on vajalik niivõrd staccato/mehaaniline fraseering? G.P. Telemanni Fantaasia Soolo viiulile mängis Martin Krooni. Esineja poognakäsi ja tehnika olid üldiselt kindlad, probleem oli intonatsiooniga, mis oli kohati ebapuhas. Samuti jättis soovida stiilitunne, eriti sissejuhatavas aeglases teemas, milles Krooni ei pööranud küllalt tähelepanu pala muusikalisele struktuurile.

Viljar Puu esitas Beethoveni Romanze G-duur op. 40 viiulile. Kindel toon, üldiselt puhas intonatsioon ja stiilne interpretatsioon tegid ettekande nauditavaks. Kuigi kohati oli märgata mõningaid ebapuhtusi Chopini Noktürnis Op. 27 nr. 2, mille esitas Leena Pumber, ettekanne oli siiski hea ja meeldiv.

Kontsert lõppes L. Vierne'i Fimaaliga tema esimesest orelisümfooniast. Tüüpilise hilisromantise prantsuse toccata vormis kirjutatud virtuoosliku pala mängis orelil Norman Reintamm. Ettekanne oli tehniliselt ja rütmiliselt väga kindel ja veenev, oleks vaid heameelega kuulnud mõnes osas rohkem vaheldust registratsioonis.

Kõik klaverisaatjad: Ivan Raykoff, Leena Pumber, Helgi Eiso Fatovic, Charles Kipper ja Norman Reintamm olid väga head. Heameel oli näha, et mitmed solistid olid nõus oma kolleege saatma.

Kontsert jättis hea mulje. Paistab, et kõik esinejad võtavad oma muusikalisi õpinguid tõsiselt. Mõned neist on päris kaugele jõudnud ja vaatamata akadeemilistele saavutustele, ei ole loobunud praktilisest musitseerimisest.

Kõike head ja edu!

L. AVESSON

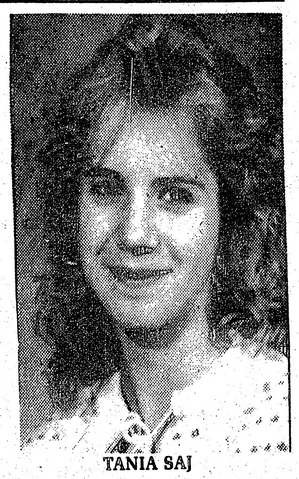

TANIA SAJ

12-aastane sai auhinna kirjandusvõistlusel

THUNDER BAY — Redwood kooli 7-klassi õpilane, 12-aastane Tania Saj, võitis Jam Magazone'i kirjandusvõistluse Jaapani üle omas kategoorias. Ta kirjutas teemal „Growing Up In Japan". Auhinnaks oli helilindistaja.

Kohalik ajaleht „The Chronicle-Journal" toob Tania pildi ja sõnumi Howard Reidi „People" veerul, märkides tema huvi kirjutamise vastu mõteldes ajakirjaniku elukutsele. Toronto „Globe and Mail" kirjanduskriitikule Sandra Martin'ile meeldis eriti Tanja algusrida: „The shining sun awakened Japan by silently peeping over the ocean water".

„Tanja ei ole kunagi käinud Jaapanis", ütles tema ema ajalehele. „Meie ei ole isegi jaapanlased. Mina olen eestlane ja mu abikaasa on ukrainlane." Daniel ja Elle Saj elavad 2603 Woodlawn Ave. Elle on Jüri ja Regina Jürivee tütar, kes põgenikena lahkusid Eestist 1944. a. Elle oli eriti nooremas eas tegev eesti ühiskonnas ja ka tema lapsed esinevad klaverimänguga jõuluõhtutel.

Tanja on tegev spordis, võitnud joonistusvõistlustel ja mängis äsja üht osa National Film Board'i filmis, mis tehti Thunder Bay's. Kirjutamine on aga omane perekonnale, kuna ka tema ema on „freelance" kirjutaja, üks Spina Bifida Association'i direktoreid ja National Publicity Chairperson.

Saksamaa laagrikoolide kokkutulek

Omapäraseks teiste hulgas oli Esto'l omaaegseis Saksamaa laagreis Briti tsoonis tegutsenud eesti koolide ja nende endiste õpetajate kokkutulek. Teade sellest oli kord möödunud vilksatanud ajalehes ja jäi paljudele kahesilmavahele. Kuid teadet levitati innuga suuliselt niipalju kui võimalik. Nii aga levis teade sellest küllaltki ja kogumiskohal oli rahvast mitmeidkümneid.

Enamus kogunenuist näis pärinevat Lingeni ja Flensburgi koolidest, kuna Oldenburgi kooli „rahvast" oli kasinalt — näppudel lugeda. Oli näha kaisutusi ja emotsionaalseid kohtumisi võibolla aastakümnete järele. Sagimine ja tuttavate koolivendadeõdede otsimine oli elav, kusjuures organiseeritud baarist võis saada nõrgemat ja kangemat janukustutust.

Oldenburgi gümnaasiumi grupp saatis kogunemiselt kirjaliku tervituse oma endisele koolijuhatajale, 93-aastasele Peeter Kitzbergile Itchacas, Ühendriikides. Tänu olgu korraldajaile!

I.R.

Esto '84

On südamed avatud valla
Ja uksed on avatud ka.
Ei keegi meist valeteed talla,
Kui kutsub me rahvas ja maa.

Me tuleme lõunast ja põhjast —
Ei mered meid hoida saa!
Me haarame saatuse ohjast,
Kaob aja ja ruumi vahemaa.

Lipud on heisatud üles,
Tuled on süttinud taas.
Me ärkame une sülest —
Me elud on põlvili maas.

Me laulud, mängud ja luule
On põimitud ühte kui kee.
Isamaa täna meid kuule —
Kõik sulle on pühendet see.

Me rahvas ei iial või surra,
Üle kauguste ulatame käe,
Truudust me talle ei murra
Meil südameis elama jääb!

Me noortegi südame tukses
On paisumas eestluse hääl,
Neil avatud maailma uksed,
Kuid Eesti on armsam ja jääb!

Neil silmades terast ja rauda
Ja südames päikese kuld.
Kui jäämegi võõrasse randa
Me lastes on vabadustuld!

LINDA SAARNIIT

Toronto Sümfooniaorkestri kontsert

Toronto Sümfooniaorkestri regulaarset suvise seeria konserti Esto '84 ajal 10. juulil juhatas külalisdirigendina Neeme Järvi. Kontsert toimus Ontario Place'i Forumis. Järve üheks suureks eesmärgiks on propageerida eesti muusikat rahvusvahelisel taustal. Seda tegi ta ka sellel kontserdil, kus kavas olid Eller, Tubin, Pärt ja Sibelius.

H. Elleri väga ilusad „Viis Pala Keelpillidele" sobivad paremini kinnisesse kontsertsaali. Kuigi Forumil on katus, seinad puuduvad ja muusika peab võistlema halva akustika, kajakate soolo ja kooride ja muude välishäälitsustega. Kuulajad, kes istusid tagumistes ridades või muru peal, tihti ainult „nägid" mängu. Tundus ka, et orkester ei reageerinud alguses küllaldase intensiivsusega dirigendi nõuetele. A. Pärti „Fratres'i" ajal oli aga koostöö hea ja ettekanne oli väga mõjuv. See helind tuletab kuidagi meelde sama helilooja „Cantust", sama rahulik aga intensiivne harmooniline liikumine, aeglane crescendo, kulminatsioon ja rahulik tagasiminek pianosse. Hästi distsiplineeritud dünaamika ja kontrollitult aeglane muusikaline vool, mis kunagi ei peatunud, ja mida oli tunda ka pauside ajal, tegid pala väga effektiivseks.

E. Tubina süidis lisandusid puhkpillid keelpillidele, mis loomulikult muutis terve ansambli helivärvi. Teine osa süidist tundus allakirjutanule eriti õnnestuna, aga kõik osad olid märkimisväärsed hea interpretatsiooni ja puhta intonatsiooni poolest.

Solistiks Sibeliuse viiulikontserdis d-moll op.47 oli Ida Haendel, kes omab tugeva ja ilusa tooni ja kindla ning laitmatu tehnika. Nii solist kui orkester saavutasid selle toore raskuse, sünguse ja melankoolia, mis allakirjutanu arvates on vajalik selle viiuli-kontserdi juures. Terve helitöö oli tervik, mitte tükeldatud episoodideks, mis kulges oma muusikaliselt ettekirjutatud rada. Kohati tundes, et solist ja orkester ei olnud päris koos — näiteks esimese osa kiires lõpu codas. Väga haaravalt oli välja toodud aeglases osas pikk crescendo ja selle kulminatsioon, vaatamata sellele, et solistil ja dirigendil tundusid olevat selle kohta erivaated. Raske vaskpillide panus tekitas imposantsed dünaamilised kõrgpunktid. Tugevast udust tingituna ei olnud puupuhkpillide intonatsioon alati kõige puhtam. Väga dramaatiline, stiilne ja rahuldav ettekanne nii solisti kui ka orkestri poolt.

Kontsert lõppes Sibeliuse populaarse Finlandiaga, milles oli kaasategev Toronto Eesti Ühendkoor, väljaõpe Roman Toilt. Ettekanne oli kindel nii jõulistes kui ka lüüdrilistes osades ja oli ärateeninud publiku suure aplausi.

L. AVESSON

OOTAMATULT VARALAHKUNUD ARMAST ABIKAASAT, ISA, VANAISA JA VENDA

BERNHARD RISTMÄGI't

sündinud 14. märtsil Kõrgessaares, Hiiumaal
surnud 18. juulil 1894 Torontos

mälestavad leinas

abikaasa LINDA
tütar JUTA perekonnaga
poeg REIN
poeg HARRI perekonnaga
vend VALTER perekonnaga Rootsis

Sul mured, vaevad möödas.
uus elu ootab eel,
meil jätsid pisarad ja leina
siin maisel eluteel

OOTAMATULT LAHKUNUD ARMAST TÜTRE- JA ÕEMEEST

BERNHARD RISTMÄGI't

mälestavad leinas

MATHILDE TAHK
VILMA ja HEINO MIHKELSON perekonnaga
MEIDA ja JOSEF KONZEL perekonnaga
ELVI ja GEORGE MILLIGAN perekonnaga
AILII ja PEEDU OLUPER perekonnaga
ENDEL ja DOROTHY TAHK perekonnaga
ARNO ja HELENE TAHK perekonnaga

Puhka rahus

ARMAST SÕPRA

ALICE RUBERG'i

mälestavad leinas

FERDINAND ja ASTA KALJUSTE
VALDU ja LINDA LILLAKAS
LEO ja ENDLA SEPA

ARMAST SÕPRA

ERIKA SIMONSON'i

sündinud 18. mail 1906. a. Eestis
surnud 9. juunil 1984. a. Lakewoodis

leinavad

ALMA ja JOHANNES SIRM

Puhka rahus.
Su hing elab säravas taevas,
kus lamp ei kustu iialgi.

SUIKUS IGAVESSE UNNE MEIE ARMAS SÕBER

BERNHARD RISTMÄGI

leinavad kurbuses

HILLAR ja ERNA
ALLAN abikaasaga
MONIKA abikaasaga
MART ja HILDA HALLIK

IGAVIKKU LAHKUS LUGUPEETUD KLUBI LIIGE

BERNHARD RISTMÄGI

18. juulil 1984. a.

Kaastundes abikaasale lastega leinab

TORONTO EESTI ÕNGITSEJATE JA JAHIMEESTE KLUBI

ARMAST SUGULAST

BERNARD RISTMÄGI't

mälestavad kurbuses

HEINO ja LYNDON EESPERE Kanadas
SENNI JOHANSSON perega Rootsis
LUULE ANDERSON Rootsis
RICHARD ESPENBAUM New Yorkis
ESPENBAUMID Hiiumaal

ARMAST KOOLIÕDE JA KAASLAST KOOLIPÕLLULT

ALICE RUBERG'i

mälestab

KARL

OOTAMATULT LAHKUNUD

BERNARD RISTMÄGI't

mälestavad

JUHAN, ENDA ja MART METS

SÜDAMLIK KAASTUNNE LINDALE JA PEREKONNALE

BERNARD RISTMÄGI

surma puhul

AINO OHA abikaasaga
HARRY VAINO perekonnaga
ULRICH VALVUR perekonnaga
ENDEL VANASELJA

MÄLESTAME KURBUSES ARMAST

BERNARD RISTMÄGI't

ja avaldame kaastunnet abikaasale ja lastele

MARY ja ERNST

ARMAST SÜDAMLIKKU

LIISI (Alice) RUBERG'i

kurbuses mälestades ja Endelile poegadega kaastunnet avaldades

ANTS ja HILDA PÄRTELPOEG

OOTAMATULT LAHKUNUD

BERNARD RISTMÄGI't

mälestavad leinas

MAGDA ja PAUL RABISSON
EDGAR ja MAIE LEES lastega
JOHANNES LEES
AILI LEES
HILDA PEERMAN

OOTAMATULT LAHKUNUD HEAD SÕPRA

BERNARD RISTMÄGI't

mälestavad sügavas kurbuses

VILMA ja AKSEL VEEDLA

LÄTTEMÄE HEAD HALDJAT

LIISI RUBERGI

mälestavad kurbuses

SALME, LINDA, MART ja EDUARD LEETMAA

Südamlik tänu kõikidele sõpradele, kes

ILMAR TORK'i

surma puhul kaastunnet avaldasid ja tema ärasaatmist lillede ja lauluga kaunistasid.

OMAKSED

KAASVÕITLEJAT

BERNARD RISTMÄGI't

mälestab

TORONTO EESTI VÕITLEJATE ÜHING

ARMAST VENDA JA ONU

JUHAN PAJUR'it

leinavad kurbuses

õde LEENI perekonnaga Saksamaal
vend AUGUST abikaasaga
MAIE perekonnaga
ENN perekonnaga
HEINO abikaasaga Eestis

ARMAST KAUAAEGSET SÕPRA

JUHAN PAJUR'it

mälestavad leinas

EGON
EMMY
VIIDAS MEIPOOM
KAIUS MEIPOOM perekonnaga
KENNETH MEIPOOM perekonnaga

ARMAST SÕPRA

JUHAN PAJUR'it

mälestavad kurbuses

ERIKA ja OSVALD TIMMAS
PETER, VIVECA ja MARET RASINS
SELMA ja MEINHARD PÕLDMA

ARMAST

JUHAN PAJUR'it

mälestavad

LYDIA SILD
LINDA ja HERMAN MÖLDER
MAX PENTRE perekonnaga
ARNOLD AADOSSON perekonnaga

LAHKUS IGAVESEKS ARMAS ÕEMEES JA SÕBER

JUHAN PAJUR

sügavas leinas

LIISU ja ARNOLD LAAS

LUGUPEETUD JA ARMAST KLUBILIIGET

JUHAN PAJUR'it

mälestab leinas

EESTI PENSIONÄRIDE KLUBI TORONTOS

ARMAST

ALICE RUBERG'i

mälestavad kurbuses ja avaldavad sügavat kaastunnet Endel'ile ja perekonnale

KÄLJO ja HELJO NOVEK
VALDEKO ja EEVI NOVEK
LIISA ja HEIKKI
EEVI JAAGUSTE
MIKK JÕGI
MARTIN ja BRIGITTA JÕGI

ARMAST

ALICE RUBERG'i

mälestavad

MART ja HELJO PEDRIKS perekonnaga

ARMAST, TUBLIT EESTLAST

ALICE RUBERG'i

mälestavad valikses leinas

MARTA SPERBER
ERNA VISMAN

ARMAST

ALICE RUBERG'i

mälestavad

HILDE ja GEORG LOOTUS

KESWICK'is

Ø. Medri suvilas, Lake Dr. N. #293, 28. juulil kell 3.00 p.l. laupäevaõhtu vaimulikkude laulude ja Sõna põimikus.

KÕIK TERETULEMAST

MÄLESTAVAD ARMAST

JUHAN PAJUR'it

IRENE ja ÜLO LUKSEP
EVELYN ja FELIKS KOOP perekonnaga
URVE ja ERGO KARUKS perekonnaga

NOOREPÕLVE SÕPRA

insener JUHAN PAJUR'it

mälestab

HEINO RIGA abikaasaga

ARMAST, KAUAAEGSET PEREKONNA SÕPRA

JUHAN PAJUR'it

mälestavad

HELLA MÄGI
IRJA & REIN MÄGI
KAARA & TÕNU MÄGI

IGAVIKKU LAHKUNUD

JUHAN PAJUR'it

mälestavad

KUSTAS LIIVAMÄGI abikaasaga
ARTHUR JÄRVISTE abikaasaga

Murray E. Newbigging
MATUSEMAJA

Aastakümnete kogemus eestlaste teenimiseks. Oskuslik nõuanne ja mõõdukad hinnad:

M. Wayne Hamilton
Funeral Direktor

733 Mount Pleasant Rd.
(lõunapool Eglintoni)
Hellstada tel. 489-8811 • 489-8002

R. S. KANE Ltd.
MATUSEMAJA

4812 Yonge Str.
(Sheppardi lähedal)
Willowdale
221-1159

MÜÜGID

MÜÜA

Kabiin, 1/3 a. maa-alal. Elekter, pliit, ahi, jääkapp, jne., on maja sees. Kaev on kohe maja kõrval. Privaat rand krundi omanikudele, Simcoe ääres, on 5'e minuti jalutuskäik.
Helistada
698-4867

KORTERID

2-e magamistoaga möbleeritud KORTER VÄLJA ÜÜRIDA

1 aastaks alates 8. aug. Eglinton & Victoria Park'i rajoonis. Palun helistada 423-5990 igal ajal kuni 1. augustini. Peale selle 463-5435 peale kella 6.00 õ.

OTSIMISED

20-a, tüdruk Rootsis soovib astuda KIRJAVAHETUSSE Kanada poisiga 19—25 a. Huvialad on muusika, laulmine, ratsutamine, tantsimine, jäähoki. Kirjutada/võib kas eesti või inglise keeles. Monika Reinthal, Majorsgatan 6A, S-50258 Borås, Sweden.

ELEKTRIK

Igasugused elektritööd, parandused, uuendused, kodudes või ettevõtetes.

HALLING
Tel. 762-9190
Lic. E1044

MeieElu

ÜKSIKNUMBRID ON MÜÜGIL:

TORONTO

Poko's Meat Products äris ...	767 Mt. Pleasant Rd.
Rooneeme pagariäris	484 Queen St. W.
„Meie Elu" talituses	958 Broadview Ave.
Broadview Delicatessen	141 Danforth Ave.
The Finnish Place	5463 Yonge St. Willowdale

THUNDER BAY

Finnish Book Store	168 Algoma St.

Külastage „MEIE ELU" kus leiate mitmesuguseid sobivaid kinkeesemeid

958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6
Tel. 466-0951
(Eesti Majas, II korral)

EHTEASJU
SKANDINAAVIA
KINKEESEMEID:
LINIKUID, SOHVAPATJU,
SAUNASEEPE ja TARBEID
KERAAMIKA-VAASE
HELIPLAATE
RAAMATUID (ka lastele)

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU" levib üle kogu maailma, kus asub eestlasi. — Tellige ja lugege „MEIE ELU". — Nõudke „MEIE ELU" proovinumbreid.

„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $40.00, 6 k. $22.00, 3 k. $15.50. USA-sse — 1 a. $44.00, 6 k. $25.00 3 k. $17.00. Ülemeremaadesse — 1 a. $48.00, 6 k. $26.00, 3 k. $19.00. Kiripostilisa Kanadas: 1 a. $28.50, 6 k. $14.25. Kiri- ja õhupostilisa USA-sse: 1 a. $30.80, 6 k. $15.40. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $58.00, 6 k. $29.00.

„MEIE ELU" TALITUS
958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada

TELLIMISKUPONG:

Palun saatke minule „MEIE ELU" ..... kuuks.

Tellimisraha siinjuures .....
(Tshekiga, panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).

Nimi: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev .....

.....
(Allkiri)

KIRIKLIKKE TEATEID

EELK PEETRI KOGUDUS
317 Mt. Pleasant Rd., Toronto, Ontario M4P 2L1
Praost Andres Taul. Tel.483-4103
Kantselei tel. 483-5847
Õpetaja Edgar Heinsoo
Tel. kodus 283-9367
Tel. kirikus 483-6848
Organist dr. Roman Toi

JUMALATEENISTUS pühapäeval, 29. juulil kell 11.00 hommikul. Jutlustab dr. E. Kägi.

JUMALATEENISTUS pühapäeval, 5. augustil kell 11.00 hommikul.

Õp. E. Heinsoo on puhkusel 23. juulist — 6. augustini.

ÕPETAJA KÕNETUNNID suvekuudel telefoni teel kokkuleppel.

KOGUDUSE KANTSELEI on avatud teisipäeviti kl. 10—18.00 ja neljapäeviti kl. 12—15.00.

EELK TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUS
383 Jarvis St. Toronto, Ont. M5B 2C7
Õp. Udo Peterson
3714 Beechollow Cres., Mississauga, Ont. L4Y 3T2
Tel. 624-6128 või 625-5930
kirikus 923-5172
Organist pr. Asta Mitt
Koorijuht pr. Asta Ballstadt

Pühapäeval, 29. juulil kell 7.00 õ. pühapäevane JUMALATEENISTUS.

Pühapäeval, 5. augustil kell 11.00 homm. VABAÕHU JUMALATEENISTUS Jõekäärul. Kirikus teenistust ei ole.

Pühapäeval, 12. aug. kell 7.00 õhtul PÜHAPÄEVANE JUMALATEENISTUS. Teenib õp. Albert Roost.

ÕPETAJA SUVISED KÕNETUNNID neljapäeviti 6 - 8 õ. kiriku kantseleis.

TORONTO EMMANUELI EVANGEELNE KOGUDUS
21 Swanwick Ave. Tel. 698-5645
Pastor Allan Laur
72 Appleby Cres., Markham, Ontario L3R 2L4
Tel. 477-6248

Pühapäeval, 29. juulil kell 11.00 homm. VABAKIRIKUTE SURNUAIAPÜHA JUMALATEENISTUS York kalmistul sekt. „N". Kell 3.00 p.l. kirikus JUMALATEENISTUS. Kõneleb Allan Laur. Duett-laule.

Kolmapäeval, 1. aug. kell 7.00 õ. ingliskeelne JUMALATEENISTUS. Keith Miller'i film „The taste of New Wein" III osa.

TORONTO EESTI EV. LUT. USU KOLMAINU KOGUDUS
Kirik: 619 Sherbourne St., Toronto
Tel.: 698-7977 või 766-7853

Sherbourne allmaaraudteejaam on kiriku kõrval.

Õp. O. Gnadenteich
112 Fallingbrook Rd., Scarborough

Augustikuul on esimene JUMALATEENISTUS pühapäeval, 12. augustil kell 5 p.l.

Õpetaja linnast eemalviibides on vajaduse korral kättesaadav telefoniga 1-519-371-0066.

ÕPETAJA KÕNETUNNID on iga kuu teisel esmaspäeval kella 6—8-ni kiriku kantseleis, telefon 921-9417.

Lakewood valmistub skautlaagriks

Vaatamata hiljuti Kotkajärvel toimunud skautide-gaidide maailmalaagrile „Eesti Lipp", toimub sellel suvel ka Lakewoodis USA gaid- ja skautmalevate laager „Sini-must-valge", jätkates eesti lipu 100 aasta teemat. Laager kestab 11. augustist 19. augustini, juhtideks on skm. H. Tarmo ja ngdr. E. Merend. Laagrisse oodatakse ka väikest esindust Kanadast, eesotsas laagri pastori nskm. T. Nõmmikuga.

Kanada ulatuses annab registreerimislehti ning informatsiooni gdj. Maimu L. Nõmmik, tel. (416) 483-2478.

TORONTO EELK JAKOBI KOGUDUS
Kirik: Redeemer Lut. Kirik, Bloor & Indian Rd.

Õp. T. Nõmmik
501 Davisville Ave., Toronto M4S 1J2
Tel.: 483-2478 ja 1-527-0410

Pühapäeval, 29. juulil kell 11.00 homm. KALMISTUPÜHA Suttoni linnakalmistul. Koraale saadab Ed. Welin. Laululehed.

ÕPETAJA KÕNETUNNID: igal neljapäeval kell 18.00—19.30 omas kodus 501 Davisville Ave., Toronto, ning iga esmaspäeval kell 18.00—19.00 Hamiltoni kiriklas, 3 Mapleside Ave., Hamilton, tel. 527-0410.

TORONTO EESTI BAPTISTI KOGUDUS
883 Broadview Ave.
Jutl. Kaljo Raid
36 Bards Walkway, Willowdale, Ontario M2J 4T9
499-6488

„VABADUSE KUULUTUS" RAADIOSAATED IGAL PÜHAPÄEVAL kell 3—3.30 p.l.

Pühapäeval, 29. juulil kell 11.00 homm. VABAKIRIKUTE ÜHINE SURNUAIAPÜHA York kalmistul. Kell 6.00 õhtul JUUBELI JÄRELKAJAD Oleviste kirikust.

Pühapäeval, 5. aug. JUMALATEENISTUSED Kiviojal kell 10.00 homm. ja 4.30 õ. Kell 8.15 õ. LÕKKETULI.

EESTI VABAKOGUDUS TORONTOS
20 Thorncliffe Ave. Tel. 463-6223
Jutlustaja E. Saraoja
Kirik: 562 Jones Ave. Tel. 461-2077

Pühapäeval, 29. juulil kell 11.00 homm. Allianss SURNUAIAPÜHA York kalmistul. Samal ajal kirik suletud.

Pagari- ja kondiitrisaadused, delikatessid, shokolaadid ja maiustused
SUUR VALIK LIHASAADUSI JA JUUSTE. TORDID PIDULIKKUDEKS SUNDMUSTEKS. 80-ISTMELINE KOHVIK.

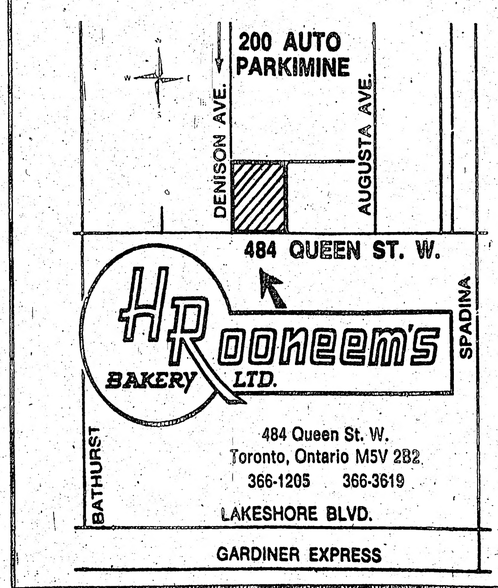

ARMAST TÜTART JA ÕETÜTART

ASTA PLAKS'i

sündinud 13. 01. 1928 Tartus
surnud 13. 06. 1984 Tallinnas

mälestavad leinas

EMA Eestis
ONUD perekondadega Eestis ja USA-s
TÄDI abikaasaga Kanadas
SUGULASED Saksamaal

KAUAAEGSET HEAD SÕPRA

GUSTAV KILK'i

mälestavad

MARIA KRAPP Hamiltonist
perekond HIMMIST Hamiltonist
perekond VINCI Kaliforniast

LUGUPEETUD SELTSI LIIGET

BERNHARD RISTMÄGI't

mälestab kurbuses

TORONTO EESTI SELTS

S. HOPPE CLEANING & BUILDING CARE LTD.
Puhastan keemiliselt vaipu, mööblit ja akende pesemine.
Söögituba, elutuba ja koridor $59.95
SAMUEL HOPPE
Äris: tel. 686-4030 Kodus: tel. 686-4395

SUIKUS IGAVESELE UNELE MEIE KALLIS SÕBER JA VÄGA LUGUPEETUD KLUBI JUHATUSE LIIGE

GUSTAV KILK

mälestavad leinates
Hamiltoni Pensionäride Klubi
juhatuse liikmed

HILDA KLEINER
THEODOR MARIPUU
ALBERT PARRAS
VARJO REIO
JUHAN ROOSIMÄGI
ALFRED SOOSALU
HELMI VIITRE
VALLI VURMA

Piiskopid kohtusid Kitcheneris. Viibides Esto '84-l tegi peapiiskop K. Veem visiidi Ida-Kanada luteriusu piiskopi dr. W. D. Hurasele Kitcheneris. Peapiiskop tutvustas viimaseid usulisi sündmusi kodumaal, E.E.L.K. globaalset tegevust ning piiskopid arutasid eesti diakon-õpetajate seisundit Kanadas. Peapiiskoppi saatis külaskäigul õp. T. Nõmmik.

Kust leiavad inimesed, kes on tõesti raskustes, endale abilise?

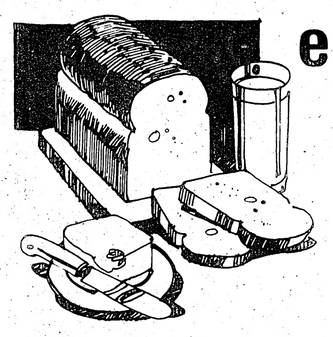

Kas teie teate, et Kanada valitsus toetab rahaliselt provintsivalitsusi kuni 50% ulatuses, et aidata inimesi ja perekondi, kes on raskustes?

Need riigi rahad antakse provintsidele Kanada Abistamiskava (CAP) kaudu.

Kas teie ka teadsite, et 1982/83 aastal provintsid said rohkem kui $3 miljardi selle kava kaudu?

Kuidas siis kasutatakse selle kava (CAP) raha?

- **üld-sotsiaal-hoolekanne (hüveolu maksud)**
- **kodune hoolitsus vanade, laste ja vigastatute eest**
- **laste hüveolu kavad**
- **päevane laste hoolekanne ja koduabiliste teenistus**

Kas teie teadsite, et riigi rahad (CAP) ja need tegevused abistavad rohkem kui 2 miljonit kanadalast?

Kanada Abistamiskava on üks näide riigi püüdlikkusest, et neid aidata, kes on tõsistes raskustes.

Kui soovite rohkem andmeid selle ja teiste Kanada valitsuse kavade kohta, mis võivad teid aidata, siis palume täitke all olev kaart ja saatke see meile.

Return this coupon to: Publications Canada, P.O. Box 1986, Station B, Ottawa, Ontario K1P 6G6

Please send me the booklet Canada. Where Else? in:

☐ ENGLISH ☐ GREEK
☐ FRENCH ☐ ITALIAN
☐ CHINESE ☐ PORTUGUESE
☐ GERMAN ☐ UKRAINIAN

NAME: _____
ADDRESS: _____
CITY: _____ PROVINCE: _____
POSTAL CODE: _____

CP-5506-1 Canada

TRANSLATED BY: "MEIE ELU"

Health & Welfare
CANADA where else?

Government of Canada / Gouvernement du Canada

Canada